

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2009.

MARTS

Nr. 2 (620)

Losandželosas Daugavas Vanagu apvienības vanadžu kopas latviešu strēlniekiem veltītajā sarīkojumā „Ar Latvijas sauli sirdī” 11. janvārī piedalījās vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!”

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

8. martā plkst. 12.30 Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona atcere
(Daugavas Vanagu apvienības sarīkojums)

15. martā plkst. 12.30 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce;
filmas „Rīgas sargi” izrāde

No 1. līdz 3. maijam ALAs 58. kongress *St. Pete Beach* Floridā

14. jūnijā – 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju aizvesto atcere latviešu namā

20. jūnijā Jāņu svinības pie Balto klinšu ezera

Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027;

DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267

DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas paūz tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101

Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki izrakstāmi ar norādi: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA**

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.*

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; fakss: 310-377-5235

E-pasts: arais1@verizon.net

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) mājaslapa:

www.alausa.org e-pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

www.daugavasvanagi.org

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LB VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Valdis Ķeris, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātorē angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Aldis Rauda, Dace Taube (biedrības pārstāvē latviešu nama valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne.

Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

IB metiens – 360 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026,

tālr.: 213-250-3857; el. pasts: Dobele@aol.com

**DKLB biedru gadskārtējā pilnsapulce
notiks svētdien, 15. martā plkst. 12.30
latviešu nama otrā stāvā**

Ināras un Alfona Reina piemiņas istabā

Darba kārtā:

Sapulces vadības vēlēšanas;

2008. g. pilnsapulces protokola nolāsīšana;

Priekšnieka ziņojums par darbību

2008. gadā;

Kasiera pārskats par 2008. gadu;

Revīzijas komisijas ziņojums;

DKLB 2009. gada budģeta pieņemšana;

Valdes locekļu un revīzijas komisijas

vēlēšanas;

Daģādi jautājumi;

Filmas „Rīģas sargi” izrāde;

Pegijas Taubes uzkodas.

DKLB valde

Tikšanās ar Saeimas deputātu Uldi Gravu

Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums Losandželosas latviešu namā notika 2008. gada 23. novembrī, runu teica Uldis Grava, un nākamajā dienā, 24. novembrī, tie, kuriem bija interese, DK LB telpā nama otrā stāvā varēja tikties un parunāt ar Uldi Gravu. Sanāca vairāk nekā 20 interesentu. Sākumā krēsli bija salikti glītās taisnās rindās, bet Uldis Grava vēlējās, lai mēs sasēžamies lokā un varam skatīties cits citam acīs, ne pakausī... Pegija Taube bija sagatavojusi gardas uzkodas. Pārrunas vadīja Valdis Pavlovskis. Viņš pastāstīja par Ulža Gravas veikumu Amerikas latviešu apvienībā un Pasaulē brīvo latviešu apvienībā, par viņa apcietināšanu Helsinkos, viņa četrus gadus darbu amerikāņu nedēļas avīzē utt.

Jautājumu bija daudz un dažādi. Jānis Daugavietis vēlējās zināt, kā Uldis Grava sāka darboties Latvijas politikā. Viesis pasmaidīja un paskaidroja, ka veciem ziloniem jāatgriežas vietā, kur piedzima, lai tur nomirtu... Tai laikā Latvijā politiskās partijās bija tikai daži simti biedru, kas patiesībā nav pat politiska partija, bet tikai interešu grupa. Uz Latviju jau ir daudzi repatriējušies. Tie, kuŗi kaut kur darbojas, jūtas labi. Pensionāri nav laimīgi. Latvijā ir ap 8000 sabiedrisko organizāciju, tā ka katram, kas vēlas darboties, būtu ko darīt. Uz Latviju

brauc galvenokārt jaunie un vecie, vidējās paaudzes pārstāvji nebrauc. Atbraucējus vērtē arī tā: „Viņi atbrauc un atņem mums darbu...” Pirms 1991. gada krievi klaigāja, latvieši čukstēja. Pēc 1991. gada krievi čukstēja, latvieši runāja skaļi. Tagad ir atkal otrādi. Saeimā katru nedēļu saņem iesniegumu, lai Latvijas pavalstniecības pieprasītājiem tiktu atvieglotas latviešu valodas zināšanas prasības, un to rēgulāri noraida.

Kāds jautāja, vai Saeimai nerūp tautas izdzīvošana un vai par to runā Saeimas sēdēs. U. Grava atbildēja, ka rūp gan, tagad jaunajām mātēm pēc bērna piedzimšanas līdz trim gadiem pagarināts atvaļinājums, un dzimstība ir pieaugusi.

Bija jautājums, kāpēc Latvijā tik daudz abortu.

U. Grava skaidroja, ka seksuālā izglītība Latvijā ir minimāla, un aborts ir parastais pretapaugļošanās līdzeklis. Bieži māte pati mēģina pārtraukt grūtniecību, un bērns paliek dzīvs, bet ir slimīgs.

Tālais viesis vēl pastāstīja, ka deputāti nejūt saikni ar saviem balsotājiem, kā tas ir šeit, Amerikā. No 100 Saeimas deputātiem 51 nav nekad no Saeimas tribīnes runājis. Deputātiem nav sakara ar tautu. Kāds jautāja, kāda nostāja Saeimā ir par Latvijas vēstures mācīšanu. U. Grava domā, ka par to jādomā Izglītības ministrijai, bet skolās Latvijas vēsture kā atsevišķs priekšmets vēl netiek mācīta. Izglītības ministrija cīnās ar birokrātiju, cenšas, lai skolas izdzīvotu. J. Taube iebilda, ka galvenais ir skolu programma, kas ir tikpat svarīga kā skolas uzturēšana. Uz R. Hofmaņa jautājumu, kādā mērā partijas ietekmē nomenklātūra, U. Grava īsti neatbildēja...

Jānis Janavs interesējās, kas nepieciešams, lai Latvijā izdotu jaunus likumus. U. Grava paskaidroja, ka desmit deputātu var ierosināt likumu, un tad Saeima lemj, vai šādu likumu izskatīt. Taču liela nozīme ir politiskai piederībai... Sabiedrība Latvijā ir pieņēmusi, ka kukuļdošana, piemēram, atpirkšanās no policista ar piecīti, ir normāla parādība.

Foto: Valdis Ķeris
 No kreisās: Latvijas goda konsuls Losandželosā Alfrēds Raisters, Saeimas deputāts Uldis Grava, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis, Valdis Pavlovskis

Jānis Janavs jautāja, vai tiek kas darīts, lai pienācīgi iekasētu nodokļus. Uzzinājām, ka stāvoklis ir mazliet uzlabojies, jo darbinieki sapratuši – bez nodokļiem nebūs kārtīgu pensiju, bet ir grūti visas iestādes izkontrolēt. Valdis Pavlovskis jautāja, vai ir kāda organizācija, kas pārbauda, kā nodokļi tiek iekasēti.

U. Grava teica, ka „Jaunais laiks” mēģina panākt, lai deklarē ienākumus jau tagad, bet Saeima šādu lēmumu nepieņem. Valdis Pavlovskis vēl jautāja, ko Uldis Grava domā par Latvijas presi. Viesis atzina, var uzskatīt, ka vienīgi Latvijas radio un televīzija ir brīva, jo laikraksti kādam pieder. Visobjektīvākais ir laikraksts „Diena”, jo tā īpašnieks ir zviedri. „Dienas” metiens ir 40 000 eksemplāru, taču caurmēra latvietis laikrakstus nelasa.

Jānis Janavs novērojis, ka Pārdaugavā pasu nodaļas darbiniece ar jaunās Latvijas pasas saņēmējiem runājusi krieviski. Latvijas pasas saņēmējiem taču būtu jāsaprot latviski.

U. Grava pastāstīja, ka Liepājā viņam reizēm jāapsveic jaunie Latvijas pavalstnieki, un jaunie labi runā latviski, toties vecie nesaprot, ko viņiem saka. Sodīšana vien nepalīdzēs. Komunistu ideoloģija vairs nav bīstama, bet no krieviem ir jābaidās... Viņaprāt, drauds ir arī Tautas saskaņas partija.

Interesanti bija uzzināt Amerikas latvieša viedokli par apstākļiem Latvijā. Viņš situāciju redzēja un izprata no abām pusēm. Viens no sasniegumiem ir, ka Latvijas 50 gadu okupācijas muzeju tagad apmeklē oficiālas ārzemju delegācijas.

Ivars Mičulis jautāja, kā mēs varētu ietekmētu notikumus Latvijā. Uldis Grava tikai nopūtās: „Man ir neērti, ka vēlēšanās balso tik maz ārzemju latviešu...”

Helēna Hofmane

Pateicība

Miļš paldies visiem, kas mani dažādi atbalstīja un uzmundrināja manas slimības laikā. Paldies par tālruna zvaniem, par kartēm ar labiem vēlējumiem, par skaistajiem ziediem un stādiem, par apmeklēšanu slimnīcā, par lūgšanām. Ārsti sola, ka 3-6 mēnešu laikā es būšot atpakaļ normālās slīdēs. Nu tikai jāapbruņojas ar pacietību, bet jūsu visu uzmanība un sirsnība sildīja sirdi. Paldies!

Helēna Hofmane

Redaktores piezīme: Helēnai tikko bija izdarīta smaga operācija, kad viņa zvanīja un raizējās, ka nepaspēja iesūtīt biļetenam solīto rakstiņu, un solīja to izdarīt, tikko viņa izlaidīs no slimnīcas. Helēna ir viens no apzinīgākajiem cilvēkiem, ko pazīstu. Helēna pildīja solījumu, lai gan viņai vēl jāveseļojas.

Astra Moora

NAMA ZIŅAS

Biļetena janvāra-februāra dubultnumurs jau bija saņemts, kad mēs vēl saņēmām ziedojumu kopējai Ziemsvētku kartītei no Viktora un Helēnas Dombrovskiem, kuņģi dzīvo Aidaho. Dombrovski ir kādreizējie dienvidkalifornieši, viņi pārcēlās citur jau pirms kādiem 50 gadiem, bet rēgulāri ar Ziemsvētku kartes starpniecību sūta sveicienus atlikušajiem tautiešiem Dienvidkalifornijā, tādējādi atbalstot mūsu sabiedrisko centru. Varbūt mēs kādreiz varēsim sveikt Dombrovskus kā viesus mūsu latviešu namā?

Pensilvānijā dzīvo pensionējie desantnieku virsnieks Alfons Mednis ar ģimeni. Pirms daudziem gadiem viņš dienēja ASV bruņotajos spēkos šeit Dienvidkalifornijā un allaž brauca uz latviešu sarīkojumiem mūsu pilsētā. Arī jaunais Uldis Briedis toreiz bija te redzams uniformā. Tagad Uldis (ne vairs tik jauns) mīt citur, bet viņa pieaugušais dēls Alnis Briedis dzīvo šeit un aktīvi piedalās sabiedriskajā dzīvē. Ne tik sen Dienvidkaliforniju atstāja Paulis un Biruta Malduši un Juris un Daira Cīļņi. Mēs priecājamies redzēt viņu vārdus mūsu nama kartē, jo zinām, ka viņi nav mūs aizmirsuši.

H. H.

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2009. gadu.....\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai..... \$.....

Kopā:\$.....

Uzvārds, vārds un adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center
un nosūtāmi:

Latvian Community Center
1955 Riverside Drive
Los Angeles, CA 90039-3704

Tikšanās pēc 60 gadiem

Grāmatā „Profesora J. Endzelīna atbildes”, ko 2002. gadā izdeva akadēmiskā kopa Ramave, sakopoti Rīgas latviešu biedrības Valodniecības komisijas sēdes protokoli no 1933. līdz 1942. gadam. Pēdējais saglabājies protokols ir no 1942. gada 18. marta, valodniecības komisijas sēde notikusi Baznīcas ielā 5, Latvijas universitātes Teoloģijas fakultātes telpās, jo Rīgas latviešu biedrību, kur sēdes notika agrāk, bija okupējuši vācieši un iekārtojuši vācu virsnieku klubu (krievu okupācijas laikā tur bija krievu virsnieku nams). Šajā protokolā ir Rūdolfa Hofmaņa un Līlijas Zīvertes paraksti. Pēdējo reizi uz īsu laiku viņi tikās Vācijā, Mannheimā, kur L. Zīverte strādāja latviešu ģimnazijā. Rūdolf Hofmanis dzīvoja un strādāja latviešu skolā Fišbachā un Mannheimā bija ieradies ar bērniem ekskursijā. Un tagad pēc ilgiem gadiem viņi atkal satikās Rietumkrasta XV Dziesmu svētkos Ventūrā. Protams, viņi viens otru tūlīt pazina.

Dr. Līlija Zīverte un Rūdolf Hofmanis

Agrāk un tagad

Helēnas Hofmanes tēvs Aleksandrs Nukša nepaspēja pabeigt studijas Mākslas akadēmijā Rīgā, jo sākās karš. Pēckaŗa laikā viņš izbraukāja visu Dienvidvāciju ar skiču albumu un zīmuli somā. Zemāk viens no viņa daudzajiem zīmējumiem, kas tapis 1948. gada 24. martā Štutgartē. Šķiet, tā ir sagrautā *Stiftskirche* pašā pilsētas centrā. Baznīca tagad ir atjaunota, archibīskaps. Elmārs Rozītis e-pasta vēstulē raksta: „Štutgartē latviešu

dievkalpojumi notiek Vecās pils (Altes Schloss) baznīcā. Otrpus Šillera laukumam (Schillerplatz) atrodas *Stiftskirche*, Štutgartes galvenā baznīca, kuŗas paspārnē ir arī Vecās pils baznīca. Mūsu dievkalpojumus iezvana *Stiftskirche* varenais zvanu ansamblis. Vecās pils baznīca ir vecākā oriģinālā Virtembergas evaņģeliskā baznīca ar visai senatnīgu iekšskatu un piemērotu blakustelpu mūsu draudžu pēcpusdienām.”

Latviešu strēlniekiem veltīts sarīkojums „Ar Latvijas sauli sirdī”

Strēlniekiem veltītā sarīkojuma dalībnieki uzveduma beigās

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības vada vadītāja Inguna Galviņa, viņa bija sagatavojusi gaŗu programmu, kurā piedalījās liels pulks dažāda vecuma tautieŗu. Skatītāji omulīgi sēdēja pie klātiem apaļiem galdiem. Latvijas aktieris Armands Reinfelds, Aivars Jerumanis, Teodors Lilienŗsteins un mācītājs Kārlis Ņols no Sanfrancisko lasīja izvilkumus no Ilmāra Knaŗa grāmatas „Bij tādi laiki”, Aleksandra Čaka „Mūŗības skartie”, Aleksandra Grīna „Dvēŗeŗu putenis” un citu autoru darbiem. .

No kreisās: Aivars Jerumanis, Teodors Lilienŗsteins, Armands Reinfelds

Dzied no kreisās:
Aija Matsone, Liene Kārkliņa, Ilze Matsone

Klausītāji varēja izsekot strēlnieku kauju gaitām, uzziņāt par viņu izjūtām, cieŗanām, ilgām, sāpēm, neveiksmēm un prieku, ar uzvaru atgrieŗoties mājup. Lasījumiem pa starpām dziedāja vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!”, uznākot aiz jaunā taurētāja Vaŗa Kārkliņa un vispirms nodziedot skaisto strēlnieku dziesmu „Mirdzot ŗķēpiem zeltsaules staros” Lauras Rokpelnes Mičules vadībā, klavierpavadījumu spēlējot Brigitai Ritmanei Dŗeimsonei; dŗejoŗus deklamēja Madara Stinkule, dziedāja Aija un Ilze Matsones un Liene Kārkliņa, vijoli spēlēja un dziedāja Sandra Ozolīte. Tā kā ŗis bija Ziemsvētku izskaņas sarīkojums, dalībnieki kopā ar skatītājiem nodziedāja vairākas Ziemsvētku dziesmas, Norai Mičulei spēlējot klavierpavadījumu.

No kreisās: Adele Nagaine, Oto Godfrejs, Līvija Svenķe, Dace Svenķe

Namā jau pērn uzlaboja apgaimošanu, taču diemžēl neviens īsti nemācīja gaismas ieslēgt, koristi dziedot stāvēja tumsā; kaut arī bija mikrofoni, ne visi tos lietoja, un runāto reizēm nevarēja sadzirdēt. Varbūt mikrofoni arī nav pietiekami labas kvalitātes un būtu laiks iegādāties firmas BLUE mikrofonus?

Pēc pirmās daļas vanadzies aicināja priekštelpā, kur dalīja ēdienu, kas, kā parasti, bija ļoti gards un, krietni pamielojušies, apmeklētāji atkal apsēdās ap galdiem un noklausījās otru sarīkojuma daļu, kurā tāpat netrūka dažādības.

Sōliste Sandra Ozolīte dziedāja vairākas dziesmas, kuŗas aizkustināja – „Krizantēmas”, „Balta roze”, „Rudzupuķu zilās acis”, pēdējai pievienojās arī klausītāji.

„Iztālēm... un sirdī gaišs ir viss (atgriežoties tēva mājas)” lasa Liene Kārklīņa un Armands Reinfelds

T. Līlienšteins, A. Jerumanis un A. Reinfelds turpināja lasījumu, vīru koris nodziedāja savu uznāciena dziesmu „Kad ar uzvaru”, Ilze Matsone spēlēja flautu, dzejoļi deklamēja Ingūna Galviņa, „Tīfa barakā saņemto strēlnieka meitenes vēstuli” lasīja Liene Kārklīņa.

Šajā pēcpusdienā kārtējo reizi varējām pārliecināties par vietējo tautiešu daudzajiem talantiem. Ciemiņi no Latvijas bija pārsteigti par gaŗo un daudzpusīgo programmu, dalībnieku un klausītāju pacietību un izturību.

Dzirdēja vairākus jautājam – kad tad atkal pašu spēkiem tiks iestudēta kāda klasiska luga. Sen tik sen tas noticis. Tā kā būtu laiks atkal sarosīties un par to padomāt. Vēl jau noteikti var atrast kādu režisoru, kaut tik daudz kā agrāk gan vairs nav...

PATEICĪBA

Mīlie draugi,
Sirsnīgs paldies par visiem labajiem vārdiem man un ģimenei, kuŗi aizkustināja un mierināja, mūsu mīļajam Leo mūžībā aizejot. Jūsu uzmanība tika augstu novērtēta un palīdzēja mums šais grūtajās stundās.

Sirsnībā, Aira Veiss

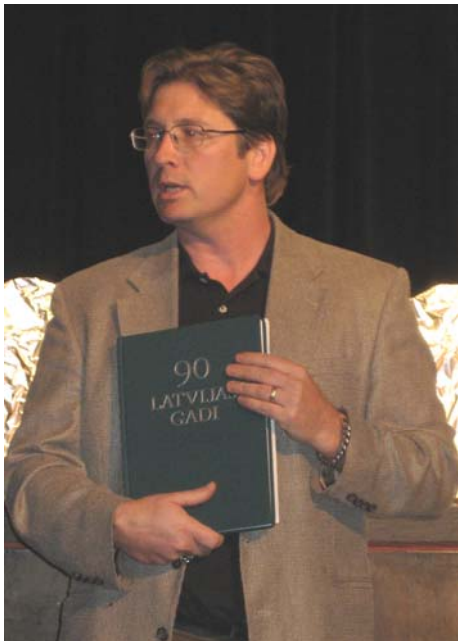
Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums latviešu skolā

Latvijas prezidents Kārlis Ulmanis 1935. gada 28. janvārī aicināja ikvienu atcerēties savu skolu, dāvinot grāmatas vai citādi atbalstot. Šis aicinājums guva lielu atsaucību līdz pat 1939. gadam. Vēlāk Latvijā labdarības tradīcija tika aizmirsta, to atjaunoja aizritējušā gadsimta 90. gados. Ārpus Latvijas Draudzīgā aicinājuma diena pieminēta katru gadu.

Losandželosas latviešu svētdienas skolā tradicionālais Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums notika 25. janvārī.

Ir prieks, ka tagad ārzemju latviešu skolas saņem dāvanas arī no Latvijas. No Latvijas vēstures muzeja bija atsūtīta grāmata par Latvijas 90 gadu vēsturi. Par šo grāmatu pastāstīja skolotājs Pēteris Staško.

Katru gadu skolas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā kāds no skolotājiem pastāsta bērniem par savu iemīļoto bērniības grāmatu.

Šoreiz tā bija Rudīte Godfreja, kuŗas mīļākā grāmata bērniībā bijusi rakstnieka Sudraba Edžus „Dullais Dauka”. Vēlēdamās, lai bērniem būtu spīgtāks iespaids, viņa drāmatizēja stāsta daļu, kuŗā aprakstīts, ka Dullais Dauka dodas jūrā meklēt vietu, kur saule pazūd pie apvāršņa. Tomass Godfrejs tēloja Dauku, Dace Svenķe – veco zvejnieku, kas Dauku izglāba. Rudīte Godfreja bija teicēja, Oto Svenķis atskaņoja melodiņu ar klarineti, Daukam jūrā iemiegot un pamostoties nakts tumsā.

Viņš ieraudzīja pie debesīm mēnesi un zvaigznes, bet no krasta ne miņas...

Tomass Godfrejs tēloja Dullu Dauku, kas vēlējās aizbraukt līdz apvārsnim

No kreisās: teicēja un drāmatizējuma autore Rudīte Godfreja, Tomass Godfrejs (Dullais Dauka), Dace Svenķe (vecais zvejnieks), klarnetists Oto Svenķis

Dāvanas čekus) skolai pasniedza Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības priekšnieks Teodors Līliensšteins (pa labi)

un Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis.

Šai dienā skolēniem skolotāji izdalīja liecības par sekmēm pirmajā pusgadā. Tika klāti galdi, cienāti vecāki un draugi.

Rudīte Godfreja izsniedz liecības 6. klases skolēniem; no kreisās Oto Svenķis, Tomass Godfrejs, Kaija Staško, Adele Nagaine, Laila Reimane

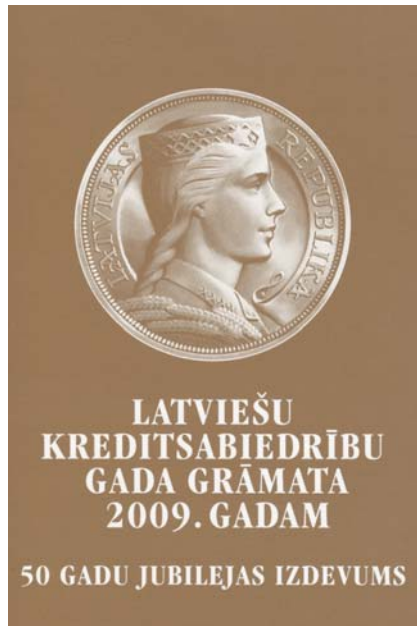

Liecības no Ilzes Nagaines saņem latviešu klases audzēkņi; no kreisās Laila Gnerliča, Džeimija Giba (Jamie Gibas) Zane Rudzīte, Alise Jurkevica

1. klases skolēni; no kreisās Annija Tetere, Aija Reimane, Ance Trapse, Liāna Berkolda un skolotāja Ilze Nagaine

Latviešu kreditsabiedrību zelta gada grāmata

Latviešu kreditsabiedrība Toronto par godu savai 50 gadu dibināšanas atcerei zelta vākos izdevusi nu jau 47. Latviešu kreditsabiedrību gada grāmata un kalendāru. Tāpat kā līdz šim to sastādīja Alberts Upeslācis un iespieda savā *Townpress* spiestuvē. Gada grāmatai ir 200 lappušu, to var iegādāties gandrīz visās latviešu kreditsabiedrībās ASV, Kanādā un Austrālijā. Kreditsabiedrības biedri gada-

grāmatu saņem par brīvu.

Šo grāmata ieteicams iegādāties ikvienam, jo tajā ir visu pasaules latviešu organizāciju (625) un Latvijas Saeimas, Latvijas valsts prezidenta, Ministru kabineta, Rīgas domes un citu iestāžu un organizāciju adreses, kā arī cita svarīga informācija un raksti par Latviju. Vidū ir sludinājumu dzeltenās lapas – reklāmas par profesionāliem pakalpojumiem un latviešu uzņēmumiem visā pasaulē. Ir arī vārdadienu kalendārs un vārdu alfabētisks saraksts, tā ka viegli atrast, kad kuņam vārdadiena.

Kalendārā atrodama cita vērtīga informācija: Celsija un Fārenheita temperatūras skāla, skaidrots, kā temperatūru pārrēķināt; metriskās sistēmas mēru (gaļuma, laukuma, tilpuma, šķidrums, cietu vielu tilpuma) un svaru salīdzinājums ar mēriem un svāriem ASV; pulksteņa laiki pasaulē, Latvijas autoceļu attālumu tabula; dati par mūsu valsts vēsturi, klimatu, valsts brīvdienu saraksts. Beigās ir personu alfabētisks indekss – viegli atrast grāmatā pieminētās amatpersonas adresi, tālruņa numuru, elektroniskā pasta adresi.

Gadagrāmatas cena ir tikai 6 dolari, (piesūtīšana \$4.50) to var pasūtīt, nosūtot čeku (uz čeka jāraksta norāde: **Kalendārs**; var maksāt arī ar kredītkarti) redaktoram **Albertam Upeslācim**

**164 Willowdale Avenue
Toronto, Ontario, Canada
M 2N 4Y6**

Tāl.: 416-222-4021, fakss: 416-222-8199

E-pasts: info@townpress.ca

Jauns gads un jauns dzīves ceļš

No kreisās: līgavas māte Maija Reķe, Iveta Reķe, Dāvis Kaņeps, līgavaiņa vecāki Jolanta un Indriķis Kaņepi

Uz baznīcu: priekšā vedēji Guna un Jānis Daubes

Ivetu un Dāvi salaulāja prāvests Linards Rozentāls

Šogad draudzes mācītājs, prāvests Dāvis Kaņeps uzsāka jaunu kāpienu dzīves kalnā. Skaistā sniegainā dienā Rīgas Lutera evaņģēliski luteriskajā baznīcā viņš salaulājās ar rīdzinieci Ivetu Reķi. Līgavas ir daiļas vienmēr, bet baznīcā katrs jaunais pāris šķiet esam dubultskaists un cēls! Austrumniekiem ir sakāmvārds: „Kāzu skaistākā rota ir... viesi!” Dievnāmā sanāca ļoti daudz apsveicēju: jaunieši, bērni. No tālienes uz dzimteni bija atbraukuši Dāvja vecāki Jolanta un Indriķis Kaņepi un radinieki. Ap Zvaigznes dienu Latviju pārņēma aukstuma vilnis, bet kāzu dienā jaunais pāris Tornakalna baznīcas kalnā kāpa bez smagiem ziemas kamzoļiem un mēteļiem! Visiem kāzu viesiem rokās bija kupli puķu pušķi. Ziedus saudzēdami, apsveicēji tos iztina tikai dievnama telpās. Tieši tāpēc smaidīgo ļaužu pulkā īpaši izcēlās divas mazas meitenītes. Viena no viņām rociņās nesa lielu, aiz papīra neaizslēptu rožu pušķi, otra bija tērpta eņģeļa tērpā ar spārniem un laimes zizli rokās. Pirmā no meitenītēm ir Ivetas bērnudārza audzēkne Madariņa, bet otrs šeit īpaši pieminēts bērniņš – Ivetas māsas meitiņa Tīna.

Bērnudārza audzēkne Madara vēlējās apsveikt savu iemīloto audzinātāju ar rožu pušķi; Ivetas māsas meita Tīna pirmā rindā pirmā no kreisās puses apakšējā fotoattēlā

Jaunlaulātie kopā ar radiem un tuvākajiem draugiem

Dāvja jaunā sieviņa ir no Kurzemes puses, viņa savā darbavietā, bērnudārzā, ir ļoti iemīļota kolleģe un audzinātāja. Jauno pāri dzīves ceļā ievadīja Ivetas draugi Gunna un Jānis Daubes.

Ivetu un Dāvi salaulāja un svētīja jaunieceltais Rīgas prāvests Linards Rozentāls.

Kad pret dievnama velvēm cēlās laulību liecinieku balss, prieks bija ieklausīties Tamāras Kalniņas meitas Ilzes Kalniņas dziedājumā. Ilzei ar Dāvi vairākkārt nācies tikties Kalifornijā, jo mācītāju Dāvi allaž rūpējusi ne tikai draudze, bet arī tās locekļu radi un draugi. Tamāras Kalniņas un Zigmunda Gučkova mājās Dāvis Kaņeps nereti vadījis Bībeles stundas. Ne velti

viņam šajās mājās ir pašam savs rituāla vadīšanai atvēlēts galds. Losandželosā visi zina, ka Dāvis garīgi aprūpē un savu mīlestību dāsni dala visiem, kuŗus satiek savā dzīves ceļā.

Tie, kuŗiem šai skaistajā mirklī nebija iespējas būt klāt, varētu mācītājam un viņa sieviņai nodziedāt dziesmu, kas skanēja dievnamā:

Jel atveriet sirdis un sadodiet rokas

Šai svētītā brīdī, kas savieno jūs;

Mēs lūdzam un vēlam,

lai ceļš nu jums sokas,

Kas ticēts un cerēts,

par dzīvi lai kļūst.

Nāks dienas un gadi,

tad Tu, Dievs, tos vadi,

Ar gaismu un garu tu bērnus šos dzirdi,

Dod tiem visu labu un priecini sirdis!

Anita Mellepe

Lūgums būt uzmanīgākiem

Latviešu nama autostāvvietas ir diezgan šauras, automašīnas nav nemaz tik viegli novietot, īpaši, ja kāds savus spēkratus nav iebraucis tieši starp novilktajām svītēm. Tāpēc jābūt uzmanīgiem, atverot un aizverot automašīnas durvis.

Manam kadiļakam, ko nopirku izsolē *e-bay* bez jebkādiem robiem, kāds jau divas reizes ar durvīm iesitis mazus robiņus. Ceru, ka tas nenotiek atriebības dēļ, jo neapzinos nevienam neko ļaunu nodarījusi.

Astra Moora

Ko dara mūsu bijušais mācītājs?

East European Missions Network izdevumā tīmeklī ziņots, ka Mārtiņš Irbe no Rūjienas, kur piecarpus gadu bija Sv. Bērtuļu draudzes mācītājs, pārcēlās uz Saldu un četrus gadus bija Sv. Gregora skolas direktors. Kopš 2007. gada viņš ar sievu Guntu dzīvo Rīgā un ir Daugavgrīvas Baltās draudzes mācītājs. Abi vecākie bērni atgriezušies ASV, jaunāka meita Inga dzīvo pie vecākiem. Irbes vasarā piedalījušies 4. gadskārtējā *EEMN English Language Bible Camp* Striķu skolā. No ASV atbraukusi meita Selga un nometnē mācījusi 2. klases skolēnus, viņas dēliņš Pēteris mācījies 1. klasē. Gunta aicina aizlūgt par Mārtiņu Irbi, lai palīdzētu viņam izvēlēties – viņam ir slimas plaušas un pasliktinājusies dzirde.

Kārlis Zikmanis Rūjienas Sv. Bērtuļa draudzē kalpoja apmēram divus gadus, tagad viņš ir Valmieras Sv. Sīmaņa draudzes mācītājs. No Rūjienas saņemtas ziņas, ka Sv. Bērtuļa draudzes locekļi ir vīlušies, jo abi mācītāji, kuŗi uz Latviju pārcēlās no Dienvidkalifornijas, tik drīz viņus atstājuši.

Cilvēki mums līdzās

Sekunžu un minūšu vērtība

Tikko namā parādās kāds agrāk neredzēts cilvēks, visi tūlīt grib zināt, no kurienes viņš ieradies, ko dara, vai te uz palikšanu vai tikai viesos. Andra vispirms pieisaistīja ar savu īpatnējo frizūru – ļoti īsi mati, turklāt pakauša lejasdaļā prasmīga friziera meistariski izveidots tāds kā ornaments. Pie sevis tūlīt nodomāju – es arī tā gribētu, taču tik īsus matus var atļauties tikai cilvēks, kam ļoti pareizi sejas vaibsti. Vēlāk noskaidroju, ka Andra ir peldētāja un tāpēc praktiski ir īsi mati, jo ātri izžūst. Arī, ka, matus griezt viņa dodas uz nēģeru frizētavu.

Mazpamazām uzzināju, ka Andra no Latvijas pārcēlās uz dzīvi ASV 1995. gadā, vispirms dzīvoja Sietlā, uz Losandželosu atbrauca pirms nepilniem diviem gadiem un strādā fizikālās terapijas klīnikā (Larchmont Physical Therapy, 321 N. Larchmont Blvd, Suite 825 Los Angeles, CA 90004; tālr.: 323-464-4458) Viņas darbadiena ir saspringta, bet vakara stundas bieži līdz vēlai naktij tiek veltītas treniņiem – peldēšanai, skriešanai, braukšanai ar divriteni. Andras Jaunzemes vārds atrodams Latvijas visu laiku labāko sportistu sarakstā. Pēc Rīgas 3. vidusskolas beigšanas Andra tūlīt iestājās Sporta akadēmijā, ko tolaik sauc par Fizikālās terapijas institūtu. Viņa bija Latvijas peldēšanas izlases vienībā, uzstādīja pāris Latvijas rekordus un ieguva pirmās vietas kompleksa peldējumos. Latvijā viņa sāka piedalīties triatlonos, kas toreiz bija jauns sporta veids. Arī maratoni skrieti gan Latvijā, gan Amerikā. Triatlonistu dzelzsvīru brālībai viņa pievienojās pēc veiksmīgām sacensībām *Ironman New Zealand* 2002. gadā. Šajās sacensībās viņa pārstāvēja Latviju, lai gan dzīvoja jau ASV. Andra atceras, ka rīkotāji toreiz nevarēja atrast Latvijas karogu atklāšanas ceremonijai.

Andra Jaunzeme (otrā rindā otrā no labās) kopā ar kollēgām fizikālās terapijas klīnikā (Larchmont Physical Therapy)

Nu jau Andra piedalījies dažādos dzelzsvīru triatlonos, kuŗu distances ir gan garākas (3,8 km peldēšana, 180 km riteņbraukšana, 42,195 km skriešana), gan īsākās (1 km peldēšana, 13 km riteņbraukšana, 5 km skriešana).

Ierakstot *Google* lodziņā Andra Jaunzeme vai Andra Litzenberger (tāds bija viņas uzvārds līdz 2007. gadam), atrodam neskaitāmus ierakstus par sacensībām, kuŗās viņa piedalījies un plūkusi laurus.

Varētu arī teikt: ābols nekrīt tālu no ābeles. Varbūt sportisko garu Andra mantojusi no savas mātes, Ineses Jaunzemes. 2006. gada 28. novembrī apritēja 50 gadu, kopš Inese Jaunzeme izcīnīja pirmo olimpisko zeltu Latvijas sporta vēsturē, un kopš tā laika viņa tiek dēvēta par „zelta meiteni” Togad no Melnburnas ar medaļām mājās pārbrauca visi Latvijas sportisti, kuŗi bija iekļauti toreizējās PSRS olimpiskajā vienībā: Inese Jaunzeme, basketbolisti Valdis Muižnieks, Maigonis Valdmanis un Jānis Krūmiņš, svarcēlājs Vasilijš Stepanovs. Andras māte bija kā pirmā dzērve kāsi, kam sekoja rinda citu olimpiešu – Elvīra Ozoliņa, Jānis Lūsis, Dainis Kūla.

Taču Andra nebūt nedzīvo savas mātes ēnā. ASV nacionālās meistarsacīkstēs peldēšanā (USMS) Ostinā, Teksasā pērn 4. maijā sievietes 55-59 gadu vecumgrupā 200 m brasa peldējumā Andra Jaunzeme uzstādīja jaunu rekordu – 2:50.32, pārspējot Džindžeres Pīrsones 2003. gada rekordu – 2:52.76.

Andras jaunākā meita Daiga beidza Murjāņu sporta vidusskolu (viņas aizraušanās bija kamaniņu sports), iestājās Policijas akadēmijā Rīgā un ieguva jurista profesiju, taču tagad dzīvo Anglijā, strādā un mācās, lai iegūtu augstāko izglītību uzņēmumu vadībā. Andras vecākā meita Evija dzīvo Rīgā, strādā skaistumkopšanas salonā, ir divu bērnu māte.

Andras draugs Jānis Celms, no Sietlas pārcēlies uz Losandželosu, tūlīt sāka dziedāt vīru korī „Uzdziedāsim, brāļi!”. Viņš bijis izcils skrējējs, piedalījies maratonos, nodarbojas ar slēpošanu.

Uz Jaungada balli Jānis bija atnācis kopā ar jaunu sievieti gaŗiem matiem. Abus satiekot, jautāju, kur tad palūkusi Andra. Jānis viltīgi pasmaidīja un sāka stāstīt, ka šoreiz atnācis ar Sandru...

Jānim joks izdevās, jo ilgi neticēju, ka tā patiešām ir Andra, tikai uzlikusi parūku.

Ar Andru un Jāni ir patīkami patērzēt, jo abiem plašs redzesloks un daudzpusīgas intereses. Pajautāju Andrai, kas viņai labāk patīk, kaķi vai suņi, un viņa atbildēja: „Kaķi gan. Varbūt tāpēc, ka vienmēr esmu dzīvojusi dzīvoklī, nevis personiskā mājā, kur suns izskrien pa suņa lodziņu savās suņa darīšanās. Man arī nepatīktu no rītiem vest sunīti pie saites un gaidīt, kamēr viņš nokārto-

jas. To es te novēroju katru dienu *Playa Vista*, kur suņi ir vairāk nekā cilvēki. Ir diezgan amizanti vērot kungus, tērptus smalkā Armani uzvalkā, ar kaklasaiti, steidzinot savus četrkājāunos draudzēņus. Bet suns jau zina – tiklīdz viņš būs nokārtojies, tā atpakaļ dzīvoklī!”

Jaunā gadā laika pulkstenis turpina skaitīt Andras sekundes un sekundes simtdaļas. Viņa zina un jūt laika milzīgo vērtību, vienu no patiesajām dzīves vērtībām, ko nespējam noguldīt nevienā bankā.

A. M.

Andra Jaunzeme un Guntis Linde

Latviešu namā bija pienākusi vēstule no Ņujorkas:

*Sveicināti mani vecie draugi!
Lai jums visiem būtu sekmīgs un spīdošs
2009. gads!*

Uldis Stepe

Guntis Linde vienmēr ierindā

Apmēram pirms gada Guntim no starta vairākās sacensībās bija jāatsakās kāju muskuļu sāpju dēļ. Izārstējies jau 24. februārī viņš varēja piedalīties *USA Track & Field* Dienvidkalifornijas apvienības vecvieglatlētu meistarsacīkstēs, kas notika *Mater Dei* vidusskolas sporta laukumā Santaanā. Guntis skrēja vienu jūdzi un savā vecumgrupā kļuva par meistaru ar rezultātu: 7:22,04 minūtes.

Savukārt 24. maijā vieglatlētikas kluba *Southern California Striders* rīkotajā gadskārtējās *Meet of Champions* sacensībās *Cerritos* kolledžas laukumā Norvalkā Guntis 3000 metru noskrēja 14:51,40 minūtēs un ieguva pirmo vietu.

14. jūnijā tās pašas kolledžas laukumā Guntis Linde *USA T&F* Dienvidkalifornijas apvienības 2008. gada vecvieglatlētu brīvdabas meistarsacīkstēs, pārstāvot Santamonikas vieglatlētikas klubu, piedalījās 2000 m šķēršļu skrējienā un kļuva par savas vecumgrupas meistaru ar rezultātu 11:18,73 minūtes. Tādējādi Guntis Linde šai disciplīnā un vecumgrupā ir otrs labākais pasaulē; ātrāks par viņu bijis vienīgi Austrālijas sportists Rada Leovics – Guntis distanci beidza tikai par 1.19 sekundēm vēlāk.

Pērnvasar Guntis Linde sasniedza 80 gadu vecumu un tagad startē 80-84 gadu vecumgrupā. 2008. gada 4. oktobrī viņš piedalījās *Club West* vecvieglatlētu sacensībās Santabarbarā 2000 metru šķēršļu skrējienā un ar rezultātu 12:19,10 minūtes ieguva pirmo vietu ASV.

No Kanadas uz Sandiego apkaime pārcēlies Juris Tērauds, kas arī aktīvi piedalās vecvieglatlētu sacensībās, metot šķēpu un disku, grūžot lodi. Latviešu sabiedrībā viņš vēl nav manīts.

Losandželosas 23. maratonā 2008. gada 2. martā piedalījās Vilnis Auziņš, viņa rezultāts: 5:06:28 stundas. Šogad maratons vairs nenotiks martā, kā līdz šim, bet gan 25. maijā.

Agrāk maratonu sekmīgi skrējis Jānis Celms, Juris Priedkalns un Māra Ābele.

Mārtiņš Andersons ir atgriezies!

Mārtiņš Andersons pēc vairākiem Ņujorkā pavadītiem gadiem ir atgriezies Losandželosā un strādā *General Electric* kompanijā (Corporate Financial Services) Beverlihillos. Patlaban uzņēmumā notiekot pārkārtošanas darbi ekonomisko pārmaiņu dēļ, un Mārtiņš vēl nezina, kur viņš strādās – Losandželosā vai Sanfrancisko. Mārtiņš pats teica, ka viņam labāk patiktu Sanfrancisko, taču mēs gribam, lai viņš paliek tepat. Jauns, enerģisks, aktīvs cilvēks ir vienmēr noderīgs.

Paula Stradiņa Medicīnas vēstures mūzeja aicinājums

Paula Stradiņa Medicīnas vēstures mūzejs 2007. gada rudenī svinēja 50 gadu jubileju. Mūzejs nemitīgi ir turpinājis īstenot tā dibinātāja un aizsācēja profesora Paula Stradiņa ideju – atspoguļot pasaules medicīnas vēstures attīstību, kā arī nozīmīgus notikumus Latvijas medicīnā no tās pirmsākumiem līdz pat mūsu dienām. Mūzeja darbinieki un tā labvēļi no iznīcības vai aizmirstības paglabuši daudzas kolekcijas, priekšmetus, dokumentus, fotografijas un citus materiālus, piemēram, prof. J. Miķelsona 20. gs. 30. gados Latvijā lietoto rentgenkabinētu, prof. J. Maizītes farmācijas kolekcijas, prof. E. Putniņa bibliotēku un kolekciju, Rīgas homeopatiskās un Latvijas Universitātes aptiekas interjeru, prof. Kārļa Barona zobārstniecības kabinetu.

Mūzejā glabājas plaša bij. PSRS medicīnas kolekcija, piemēram kucītes Černuškas izbāznis (kucīte 1963. gadā vēl pirms Jurija Gagarina bija lidojumā atklātā kosmosā un dzīva atgriezās uz zemes), kā arī Krievijas zinātnieka A. Demihova transplantoloģijas eksperimenta rezultātā iegūtais tā saucamais divgalvainais suns ar kopēju asinsriti, bet katram sunim saglabātu atsevišķu galvas smadzeņu saistību ar nervu sistēmu. Te ir plaša nozīmju un apbalvojumu kolekcija – krievu zinātnieka Iļjas Mečņikova Nobela prēmija, augstākais apbalvojums žēlsirdīgām māsām – Florences Naitingeilas medaļa, ko saņēmušas arī vairākas žēlsirdīgās māsas Latvijā.

Mūzejs atrodas bijušajā fon Šrēderu namā, kas celts 1875. gadā pēc arhitekta H. K. Šēla projekta. Laika gaitā šajā namā atradušās vairākas mācību iestādes (E. Lorenca vācu privātā ģimnazija, J. Berlina skaņu mākslas skola) un dažādas organizācijas (Jauno sieviešu kristīgā savienība, Herdera institūts un biedrība). 20. gs. 20. gadu beigās – 30. gadu sākumā šajā namā atradās Beļģijas sūtniecība, bet 30. gadu otrajā pusē – Lietuvas sūtniecība un konsulāts.

Medicīnas vēstures mūzejs atvērts apmeklētājiem no 1961. gada, tā ekspozīcija izvietota četros stāvos, kur atspoguļota pasaules etnomedicīna, viduslaiku, jauno laiku un visjaunāko laiku, Latvijas medicīnas un PSRS kosmosa medicīnas attīstība. Mūzejam ir trīs filiāles: Jēkaba Prīmaņa Anatomijas mūzejs, kurā ir normālās anatomijas preparāti un dažādu patoloģiskās anatomijas kolekcijas; Farmācijas mūzejs, kurā parādīta Latvijas farmācijas attīstība, un profesora Aleksandra Bieziņa mūzejs (Madonas rajonā).

Medicīnas mūzejam joprojām trūkst informācijas un liecību par daudzām un dažādām Latvijas medicīnas iestādēm (aptiekām, ambulancēm, poliklīnikām, sanatorijām, mazajām lauku slimnīcām, Sarkanā Krusta iestā-

dēm u. c.). Tā kā Padomju Savienības okupācijas laikā bija dažādi ierobežojumi materiālu vākšanai un saglabāšanai, mūzejam ir ļoti maz informātīvo materiālu par Otrā pasaules kara medicīnas sanitāriem punktiem un lazaretēm, to personālu (ārstiem, feldšieriem, Sarkanā Krusta māsām un citiem sanitāriem darbiniekiem), kā arī par dažādu citu tautību medicīnas darbiniekiem (baltvācu, žīdu, poļu u. c.) un medicīnas iestādēm, kurās viņi darbojušies.

Varbūt kāds var ko vairāk pastāstīt par tautas medicīnu. Trūcīgas ziņas ir arī par tiem latviešu izcelsmes ārstiem, aptiekāriem un citiem medicīnas pārstāvjiem, kuŗi palika strādāt Krievijā pēc Pirmā un Otrā pasaules kara, un par cietušajiem dažādās represijās, par tiem simtiem medicīnas darbinieku, kuŗi izkaisīti pa visu pasauli. Medicīnas vēstures mūzeju īpaši interesē vairāku bijušo medicīnas darbinieku personiskie materiāli: bijušās žēlsirdīgās māsas Elzas Nulles-Siecenieces izglītības un beigšanas dokumenti, apbalvojumi un diplomu, fotografijas; prof. Jēkaba Prīmaņa personiskie materiāli.

Būsim pateicīgi visiem, kuŗi varētu palīdzēt un atsūtīt dokumentus (dienasgrāmatas, vēstules, pierakstus, izglītības dokumentus – diplomus, izziņas, kvītis, signatūru), fotografijas par dažādām medicīnas iestādēm (aptiekām, ambulancēm, slimnīcām, lazaretēm, zobārstniecības iestādēm), medicīnas darbiniekiem (ārstiem, māsām, aptiekāriem, zobārstniecības darbiniekiem, feldšieriem, vecmātēm), medicīnas inventāru (no kūrortiem, sanatorijām, aptiekām, slimnīcām, ambulancēm, zobārstu kabinetiem, pansionātiem, privātpraksēm), kā arī medicīnas darbinieku personiskās lietas.

Ikvienu, kuŗa īpašumā ir kādi mūzejam nepieciešami materiāli vai informācija, lūdzam sazināties ar Medicīnas vēstures mūzeja galveno speciālistu Mārtiņu Vespēri. Adrese: Paula Stradiņa Medicīnas vēstures mūzejs Antonijas ielā 1, Rīga, LV-1360, Latvija. (e-pasts martins.vesperis@mvm.lv tālr.: +37167222913; kabatas tālr.: +37126520092).

Iespēšanas, kopēšanas

un dizaina darbi

Pēteris Brecko

14762 Ventura Blvd.

Sherman Oaks, CA 91403

tālr.: 818-783-4900,

tālrakstis: 818-783-4395;

e-pasts: LandmarkPS@sbcglobal.net

LATVIAN CENTER, 1955 RIVERSIDE DRIVE, LOS ANGELES, CA 90039

2009.02.01
GAME KICK OFF 3:18 PM

DURVIS VAJĀ PLKST. 1:00
IEEJA 15 \$
ČILI, NOVUSS, LIKMEŠ UN
KĀRŠU SPĒLES

DOORS OPEN 1:00 PM
ENTRANCE \$ 15
CHILLI COOK-OFF, NOVUSS,
SQUARES AND CARD GAMES

ARIZONA
CARDINALS

PITTSBURGH
STEELERS

CHILLI COOK-OFF CONTEST SIGN UP WITH JULIA - KURZEME1@AOL.COM,
SQUARES POOL - THERE ARE "LIMITED" NUMBER OF SQUARES, TO RESERVE EMAIL - JETAUDE@EARTHELINK.NET

THERE WILL BE PRIZES FOR NOVUSS AND CHILLI COOK-OFF, AS WELL AS OTHER WINNINGS AVAILABLE FROM SQUARES ETC.

MĀCIET, VISI LAIPMĪLŪCI! EVERYONE IS WELCOME.

2. februārī apmēram 70 dažāda vecuma vietējo latviešu, viņu draugi, radi un paziņas latviešu namā uz lielā ekrāna skatījās amerikāņu futbola gadskārtējo izšķirējo sacensību. Iespējams, ka latvieši īpaši nekarst par kādu no vienībām, galvenais ir tikties, omulīgi pasēdēt un justies, uzspēlēt novusu, zolīti vai pokeru.... Futbols ir tikai tā starp citu.

Tāpat kā citus gadus notika čili konkurss. Vai tas būtu kļuvis par latviešu tradicionālo ēdienu? Konkurssā piedalījās 14 pavāru, kuŗi čili izvārīja mājās, atveda uz namu un katliņos uzsildīja. Pirmo vietu jau otro gadu pēc kārtas ieguva Pegita Meiere, otro vietu Ingūna Šulce, trešo vietu Artūra Rūša draugi brāļi Džefs Hildrū (Geof Hildrew) un Kriss Hildrū (Chris Hildrew). Džefs kopā ar Artūru piedalījās televīzijas seriāla *Dirty Sexy Money* veidošanā, viņš bija viens no montētājiem. Otrs brālis Kriss ir audioinženieris un piedalās dārgu televīziju reklāmu veidošanā īpašām televīzijas pārraidām, piemēram, *Super Bowl*, *Macintosh* u. c.

Jānis Taube bija sagatavojis un nama priekšelpā izvietojis 42 lapas par amerikāņu futbola vēsturi. Viņa gan laikam n ir amerikāņu futbola entuziasts!

Netrūka dažādu Pegijas Taubes gatavotu uzskodu.

Novusa turnīrā pāru spēlē uzvarēja Vadims Puķēns un Deivids Arbuzovs. Komercturnīrā uzvarētāji bija Edvīns Rūsis un Ineta Čakāne.

Sveicieni no Oslo

Brigita un Viestarts Rutenbergi jau vairāk nekā gadu dzīvo Oslo, tur sagaidīja 2008. gadu, skatoties uguņošanu, kas bijusi patiešām varena – debesīs lidojušas bezgaldaudz raķešu, ka bijis tik gaišs kā dienā

Iepriekšējā gada laikā viņi daudz ceļojuši. Jau saņēmām aprakstu par viņu ceļojumu uz Portugāli pērn Lieldienu brīvdienās, lai sasildītos 17 gradu saulē (Brigitai laikam tomēr pietrūkst Kalifornijas siltuma?). Iegādājušies slēpes un braukuši uz Zviedriju slēpot, kur ir lētāk. Ar pazemes dzelzceļu 20 minūtēs no Oslo var nokļūt Zviedrijā un slēpot. Apciemoti arī draugi ASV – Kalifornijā, Čikāgā un Klīvlāndē. Vasaras sākumā viņi bijuši Budapeštā, kur apmeklējuši muzejus, apbrīnojuši pilsētas arhitektūru. Vasaras vidū Brigita un viņas vecāki Anita un Uģis Puķīši aizbraukuši uz Bergenu, toties Viestarts bijis darba komandējumā Hjūstonā. Viņi nepalaida gažām Dziesmu svētkus Latvijā, lai gan nevarēja palikt tik ilgi, cik vēlējas. Septembrī Viestarts trīs dienas pavadījis darba komandējumā Singapūrā, pēc tam abi ar Brigitu devās uz Londonu. Šis bijis visjaukākais brauciens, viņi iepazīnušies ar Londonas kultūras dzīvi un uzzinājuši daudz par vēsturi. Turklāt tieši tai laikā Viestarts paaugstināts amatā, un uz viņa vizītkartes tagad rakstīts *Senior Manager*.

Novembrī Brigitai palika 25 gadi, un šo jubileju svinējuši Rīgas krodziņos un restorānos. Abi ar Viestartu ir priecīgi, ka piedzīvoja arī Latvijas 90 gadu jubilejas svinības.

Brigita un Viestarts ir *American Chamber of Commerce* biedri, bijuši uz Ziemsvētku eglītes sarīkojumu ASV vēstniecībā Oslo. Brigita iestājusies Amerikas sieviešu klubā, kur divas reizes mēnesī notiek tikšanās, klubā ir arī atsevišķas interešu grupas. Viņa ir arī Starptau-

tiskā grāmatu kluba biedre, dzied latviešu korī, cītīgi mācās norvēģu valodu.

Brigita un Viestarts bijuši uz tikšanos ar 2008. gada Nobela miera prēmijas laurātu, bij. Somijas prezidentu Marti Ahtisāri.

Ziemsvētkos viņi centušies gatavot tipiskās norvēģu vakariņas – juleribbe, pinnekjott, lutefisk, nissenpolve, juleskinke. (Kas tie par ēdieniem, Dievs viņu zina. Cerams, ka garšīgi!) Rezervē gan bijusi arī zoss, ja norvēģu ēdieni neizdotos, gatavotu latviskas vakariņas.

Nesen Brigita un Viestarts iegādājušies jaunu dzīvokli, notiek pārvākšanās. Abi dzīvojot bez bēd un esot laimīgi. Brigita visiem, kuŗi viņu atceras, novēl laimīgu, veselīgu 2009. gadu.

Viestartam pajautāju, vai ekonomisko krīzi jūt arī Norvēģijā. Viņa atbilde::

„Norvēģijā ekonomisko krīzi jūt minimāli. Aizdevumu likmes, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir stipri zemākas, norvēģu kronas vērtība arī samazinājusies, jo, kroonu, salīdzinot ar dolariem un eirām, apgrozībā ir mazāk. Pārtraukti būvdarbi, līdz ar to nav darba iebraucējiem no Austrumeiropas, arī latviešiem. Taču ikdienas dzīvi tas neietekmē. Šur tur dzird, ka slēgta kāda fabrika, bet neotiek darbinieku atlaišana un algas samazināšana, kā citur. Lašiju, ka *General Motor* plāno samazināt algas par 10%.

Norvēģijā ir lieli naftas un gāzes uzņēmumi, un pasaulē vēl vajadzīga gāze, lai apsildītu mājas, gatavotu ēdienu un brauktu ar auto. Naftas firmas nopelna labi. Es revidēju vairākus naftas uzņēmumus, un prognozēs ir, ka 2009. un 2010. nebūs tie labākie gadi, taču par bankrotu nerunā.

Te nav tik ļoti uzpūsts lielais kredītu burbulis. Arī te ļoti auga māju cenas, tāpat kā citur pasaulē. Taču atšķirība ir tā, ka norvēģiem un iedzīvotājiem citās Skandināvijas valstīs nav kredītkaršu, un viņi nepērk nevajadzīgas mantas. Viņi var samaksāt aizdevumus, jo nav jāuztraucas par *Home Equity Line* un kredītkaršu un auto 18% aizdevuma samaksu. Viņi nopelna un izdod naudu, cik viņiem ir. Protams, ir daži cilvēki, kuŗiem ir problēmas, bet nav tik traģiski kā ASV.

Arī valdībai nav pārāk lielu aizdevumu, un no naftas peļņas visus esošos var atmaksāt. Baidos, kas notiks, kad pienāks diena, kad ķīnieši pieprasīs atdot miljonus triljonu, ko viņi aizdevuši ASV valdībai. Protams, es ceru uz to labāko.”

**Latvijā iznākušās grāmatas var iegādāties
tīmekļa grāmatnīcā: www.kukii.lv
Jāņa Rozes grāmatnīcā: www.jr.lv
Valtera un Rapas apgādā: www.valtersunrapa.lv**

Ko darīt ar „ķēdes” vēstulēm?

Droši vien ne tikai man pa e-pastu katru dienu pienāk kāda tā saucamā „ķēdes vēstule” ar piekodinājumu to pārsūtīt zināmam skaitam personu un solījumu, ka tad noteikti piepildīsies kāda vēlēšanās. Visi jau esam mazliet mānīti, taču man nav laika nodarboties ar vēstuļu pārsūtīšanu. Reizēm šīs vēstules ir gluži jaukas, pievienoti skaisti attēli. Šoreiz divas no tām ievietoju biļetenā, tātad tās izlasīs ne tikai septiņi vai desmit, bet vismaz 350 cilvēku.

Svētās Terēzes lūgšana

Lai šodien jūsos valda miers.

Ticēsim Dievam, ka mēs esam tieši tur, kur mums ir jābūt.

Nekad neaizmirsīsim par tām bezgalīgajām iespējām, kas dzimst no ticības.

Protiet izmantot saņemtās dāvanas un saņemto mīlestību un dalieties ar citiem.

Apzinieties, ka esat Dieva bērns. Lai šī apziņa iziet cauri jūsu ķermenim un sniedz jūsu dvēselei brīvību dziedāt, dejot, cienīt un mīlēt. Šī apziņa ir dota katram no mums.

Pie šīs lūgšanas bija piezīme: „Gribas ticēt brīnumam. Lai katrs, kuŗš saņems šo e-pasta vēstuli, tiek svētīts! Pirms sākt lasīt Sv. Terēzes lūgšanu, nepieciešams kaut ko ļoti vēlēties. Lūgšana būs labākā dāvana.”

Sekoja aicinājums nosūtīt to 11 cilvēkiem tuvāko minūšu laikā, vispirms pašam sūtītājam... „tad redzēsiet, kāpēc”. Šo lūgšanu, to pat kārtīgi neizlasot, pārsūtīju tikai vienai paziņai, kas ļoti sadusmojās un atrakstīja, nez vai Svētai Terēzei patiktu, ka tādu izplata. Lūgšanu izlasīju, kad saņēmu to vēlreiz, tātad tā vēl aizvien ceļo pa pasauli. Nezinu, vai to tiešām rakstījusi Svētā Terēze, taču īpaši man patika vārdi: „Ticēsim Dievam, ka mēs esam tieši tur, kur mums jābūt.”

Un ja nu piepildās?

Šorīt Dievs atvēra logu debesīs un pajautāja man: kāda šodien ir tava vislielākā vēlēšanās?

Mana atbilde: ak Dievs, skaties uz tiem, kuŗi patlaban lasa šo vēstuli, uz viņu ģimenēm un draugiem, jo viņi to pelnījuši. Un es viņus ļoti mīlu. Dieva mīlestība ir kā okeans. Var ieraudzīt sākumu, bet beigas nekad. Tūlīt šī vēstule sāks savu iedarbību... Tiem, kuŗi šaubās, ir jāzina, ka šīs vēstules nosūtītājs izbrīnījās, kad viņa vēlēšanās īsā laikā piepildījās.

Enģeļi eksistē, bet dažkārt viņiem nav spārnu, un mēs tos saucam par draugiem. Aizsūti šo vēstuli draugiem, un vakarā līdz 00:00 tu piedzīvosi pārsteigumu: uzzināsi

jaunumu, ko vēlies dzirdēt. Tas nav joks. Kāds piezvanīs, lai pateiktu, ko tu ļoti gribi dzirdēt... Vai enģelis atnesīs tev jaunumu sapnī. Nesarauj šo ķēdīti. Aizsūti šo vēstuli vismaz desmit cilvēkiem, kuŗus tu uzskati par enģeļiem.

Uzskatu visus biļetena lasītājus par enģeļiem un labprāt novēlu, lai piepildās viss, ko vien katrs vēlas.

Šī skaistā fotogrāfija esot tapusi ar NASA teleskopa *Hubble* palīdzību un saucoties „Dieva acs”. Ko tādu varot redzēt tikai reizi 3000 gados un, to ieraugot, kaut kas jāvēlas, kas noteikti piepildīsies, turklāt nākamo dienu laikā noteikti gaidāmas labas pārmaiņas.

Nav šaubu, ka pārmaiņas nepieciešamas visiem visā pasaulē! Varbūt, skatoties uz šo attēlu, cilvēkiem pasaulē izdosies pārvarēt ekonomisko krīzi?

Taču visi piekodinājumi un atgādinājumi, ka noteikti piepildīsies kāda vēlēšanās atgādina anekdotu par čigānu, kas aiziet pie juveliera, parāda viņam dūri un jautā: „Cik tu man dotu par šitik lielu zelta gabalu?”

Juvelieris pārsteigts jautā: „Vai tad tev tāds ir?”

Čigāns: „Nē, nav, bet ja nu gadās tādu atrast?”

JOCIŅI

Žurnāliste no rietumiem iegriezusies Latvijas 50 gadu okupācijas muzejā un pēc ekskursijas beigām jautā muzeja pārstāvim: „Jā, saprotu, jūsu tautai bijis grūts liktenis – deportācijas, masu slepkavības, emigrācija... Taču kāpēc jūs neuzmeklējāt zinīgu juristu?”

Ķīmijas profesors pirms eksperimenta saka studentiem: „Ja nebūšu pietiekami uzmanīgs, mēs visi varam uzlidot gaisā. Un lūdzu, pienāciet man mazliet tuvāk, lai varat man labāk sekot.”

Annas Kepes jaunā dzīve Ņujorkā

Droši vien vēl daudzi atceras Annu Kepi, kas kādreiz te mācījās un piedalījās vietējo latviešu teātra izrādē. Ineses Lūsiņas intervija ar Annu ievietota laikraksta „Diena” 1. februāra numurā.

Anna Kepe, beigusi Rīgas 50. vidusskolu, 1996. gada decembrī ar Sorosa fonda atbalstu atbrauca uz Losandželosu, mācījās *Columbia College* un apguva daudz jauna režisores, aktrises, filmu operātores vai gaismotājas amatā. Bakalaura studijas pabeigtas Ņujorkā, Vašingtona universitātes Klasiskās aktiermākslas akadēmijā iegūts maģistra grāds un Šekspīra teātra rūdījums. Teātra skolā darīts viss: vienā izrādē Anna bijusi aktrise, citai gatavoja skatuves dekorācijas, šūdināja kostīmus, rēgulēja gaismas, montēja skaņu.

Vašingtonā Anna tēlojusi Grušeņku lugā „Brāļi Karamazovi”, arī Dezdemonu, lēdiju Makbetu, princesi Ivonu un Hedu Gableri. Viņa iestudējusi pat Mocarta operu *Così fan tutte*, ko festivālā Barbadosā diriģējis latvietis, pianists Gints Bērziņš. Anna bijusi arī režisore Filipa Glāsa jubilejas koncertam.

Nu jau trīs gadus Anna dzīvo kopā ar 54 gadus veco sitaminstrumentu mūziķi Džonatanu Hāsu, ar kuŗu iepazinusies koncertā, kur Džonatanas spēlēja orķestrī. Viņš iemīlējies „no pirmā timpānu sitiena”. Abi tagad strādā kopā – salīgst mūziķus dažādiem orķestru projektiem, piemēram, *New York Pops* un popu-

Anna Kepe Grušeņkas lomā izrādē „Brāļi Karamazovi”

lārajiem vasaras festivāliem *Mostly Mozart*. Anna organizējusi dažus Gidona Krēmera un viņa orķestra *Kremata Baltica* koncertus Ņujorkā. Studiju praksē Vašingtonas operā Anna iepazinusies ar pasaulslaveno tenoru un diriģentu Plasido Domingo, kas viņu uzaicinājis vienu gadu mācīt kustību un skatuves meistarību Vašingtonas operas jauno mākslinieku programmā. P. Domingo viņu ierosinājis jaunām idejām un pārliecinājis par pašas varēšanu. Kinokameru viņa patlaban nolikta malā, Annu arvien vairāk vilinot operas režija.

Annas māte ir ārste kardioloģe. Arī Anna sākumā domājusi mācīties par ārsti vai architekti. Tēvs gribējis, lai meita kļūst par advokāti. Anna mācījusies gleznotāja Jāņa Anmaņa studijā, un viņš mudinājis vairāk gleznot. Annu joprojām interesē uzņēmējdarbība, patlaban viņa mācās grāmatvedības kursus.

Aizbraucot viņa domājusi: izmācīšos un atgriezīšos Latvijā. Taču tagad viņas mājas ir Ņujorkā.

Līga Kilmane atceras

Pirms Latvijas neatkarības pasludināšanas 90. gadadienas portāls *Latvians Online* 2008. gada oktobrī serijā „Desmit par deviņdesmito” intervēja desmit latviešu, kuŗi dzimuši un daudz gadu dzīvojuši ārpus Latvijas, bet tagad atgriezušies. Viņi dalījās domās par Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībām ārzemēs, kā vajadzētu svinēt Latvijas 90. jubileju un ko viņi novēl Latvijas nākotnei. Žurnāliste Ilze Ostrovska intervēja arī Līgu Kilmani.

Līga pastāstīja, ka dzimusi Otrā pasaules kara laikā Rīgā, kara beigās viņu ģimene bēga uz Vāciju, no turienes izceļoja uz Losandželosu, ASV. Līga strādāja par mikrobioloģi. Rīgā viņa dzīvo jau sešus gadus. Līga stāstīja, ka Losandželosā Latvijas neatkarības dibināšanas atceres svinības rīkotas tuvākajā svētdienā 18. novembrim, jo šī diena ASV nebija brīvdiena. Parasti svinībās runājis goda konsuls, vienmēr pieminot Latvijas neatkarības atgūšanu. Līga teica, ka Latvijas himnu dziedāt dzimtenē ir daudz lielāks savijojums nekā ASV. Rīgā viņa 18. novembrī piedalījies studentu korporāciju Prezidija konventa gājienā uz Brāļu kapiem, kas bijis ievērojams notikums. Līga pauda nožēlu, ka ne viss Latvijā ir tā, kā bija cerēts. Viņasprāt, Latvijā būtu nepieciešama lielāka cieņa pret līdzcilvēkiem.

Latvijas vēstniecībā ASV atklāta vēstnieku portretu galerija

Foto: Pēteris Alunāns

Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs uzrunā viesus

Latvijas vēstniecībā ASV 26. janvārī svinēja Latvijas *de jure* atzīšanas dienu un svinīgi atklāja Latvijas vēstnieku portretu galeriju. Sarīkojumā piedalījās ASV Valsts departamenta pārstāvji, bijušo Latvijas vēstnieku tuvinieki un laikabiedri, ārvalstu vēstniecību diplomāti.

Kopš 1922. gada, kad ASV oficiāli atzina Latvijas Republiku, vēstnieki bijuši: Ludvigs Sēja, Alfrēds Bīlmanis, Jūlijs Feldmans, Arnolds Spekke, Anatols Dinbergs, Ojārs Kalniņš, Aivis Ronis un Māris Riekstiņš.

Vēstniecības pirmais sekretārs Pēteris Podvinskis

Pēc pases uz Latvijas vēstniecību Vašingtonā

Anna Flinna 13. janvārī brauca uz Vašingtonu un 14. janvārī plkst. 10.00 no rīta ieradās Latvijas vēstniecībā Vašingtonā, jo viņai bija vajadzīga jauna pase. Viņa jau laikus piepieteikusies, tā ka viss noritēja bez klūmēm. Vēstniecībā viņu fotografēja un noņēma pirkstu nospiedumus. Pase gan būs jāgaida kādus trīs mēnešus, jo to izgatavos Latvijā un atsūtīs ierakstītā vēstulē.

Latvijas vēstniecības darbiniekiem Anna uzdāvināja Rītmaņu ģimenes dziesmuspēles „Vēstule no Losas” tvartu, par ko vēstnieks un pārējie ļoti pateicās.

Eiropas Savienības pases iegūšana izmaksāja dārgi. Anna lēš, ka kopā ar vīru par lidmašīnas biļetēm, pārnakšņošanu viesnīcā, auto īri un pašu pasi kopā izdevuši apmēram 2000 dolaru.

Annai Flinnai noņem pirkstu nospiedumus

Pie Latvijas vēstniecības ēkas Vašingtonā

Vienas ģimenes četrus paaudžu locekļi 2008. gada Ziemsvētkos

Mīla Žolī (Jolie) Lange dzimusi 2008. gada 11. augustā *Torrance Memorial* slimnīcā. Vecāki – Jānis Leonīds Lange un Denise (Denyse) Lange

2008. gadā Ziemsvētkus svinēja vienas ģimenes četrus paaudžu locekļi; vidū: Antonija Čakstiņa (90 g.) ar mazmazmeitiņu Mīlu Žolī (Jolie); kreisā pusē Antonijas mazdēls Jānis Leonīds Lange ar sievu Denisi (Denyse); pa labi Antonijas meita Maruta Lange un otrs mazdēls Pēteris Lange; visi dzīvo *Hermosa Beach*

Maruta Lange ar mazmeitiņu Mīlu

Jūlija Plostniece tēlos V. Kongrīva lugā

No 20. marta līdz 19. aprīlim nedēļas nogalēs Jūlija Plostniece piedalīsies Viljama Kongrīva (William Congreve) lugas *The Way of the World* izrādēs

Whitmore-Lindley Theatre Center
11006 Magnolia Blvd, NoHo

Biļetes no marta sākuma varēs pasūtīt tīmeklī:
www.theatreunleashed.com

Turpat arī īss lugas saturs:

The self-important amoral elite will never go away. That's what makes William Congreve's Restoration Era classic *The Way of the World* perfect for updating into modern day Los Angeles. Adapted and directed by Colleen Reilly, this sharp-tongued satire exchanges puffy vests for Armani jackets while "nobles" cheat, manipulate and lie to win a family fortune and get away with sexual deviancy. Surprisingly, in the midst of all this depravity, two young people fall in love. But, when everyone around them is looking out for themselves, how can the young lovers trust that those feelings are authentic?

Jūlija Plostniece ar savu kaķi, vārdā Šnicele (kaķis izrādē nepiedalīsies)

Džema Moora atmiņu stāsts

Katra dzīve ir... kā romāns

Vecāki man paredzēja spožu karjēru, un 1942. gada 1. septembrī es sāku mācīties Franču licejā. Mēs dzīvojam Ģertrūdes ielā 110, Šmitu mājā pie dzelzceļa. Mirzdu, vienu no Šmitu meitām, bija apprecējis manas mātes brālis Arnolds Ābelīte, un vecāki ar viņa palīdzību šajā piecstāvu mājā dabūja divistabu dzīvokli otrā stāvā.

Manam tēvam Edgaram Mooram un viņa brālim Jūlijam Rūjienā piederēja saldumu fabrika, tās nosaukums, šķiet, bija „Aurora”, kuņģa gatavoja cukura konfektes.

Tajā strādāja apmēram desmit darbinieču. Viņas ar rokām katru konfekti ietina papīrā. Man ir saglabājušās šķērītes, ar kuņģam papīru grieza. Viņiem bija arī eksporta/importa uzņēmums, kas eksportēja kokus, no Vācijas ieveda lauksaimniecības mašīnas. Pasākums izputēja, jo abi brāļi laikam pārāk plaši dzīvoja. Jūlijs nomira, Edgars apprecējās ar Gerdu Ābelīti un pārcēlās uz Rīgu, sākumā strādāja Ķuzes saldumu fabrikā – pieņēma pasūtīnājumus, vēlāk konditorejas fabrikā „Laima”, kur darīja to pašu. Savādi, bet tēvam pašam konfektes negaršoja, viņš tās nekad neēda. Te vietā varbūt ir pieminēt, ka mūsu ģimenes uzvārds piedzīvojis visas pareizrakstības maiņas: sākumā rakstīja Mohr, jo uzvārds ir vācu izcelsmes, vēlāk Mōrs, pēdīgi Moors.

Ērika Kārtere reiz stāstīja, ka atceras redzējusi manu māti Rūjienā vizinām mani ratiņos, kādu nevienam citam nebija. Jā, manai mātei patika skaistas un neparastas mantas. Varbūt esmu šo īpašību mantojis, jo man patīk braukt ar automašīnām, kādu citiem nav...

Katru rītu ar mugursomu plecos devos uz skolu Valdemāra ielā 79. Franču liceja ēka bija celta 1930. gadā, tā tad tikai piecus gadus pirms manas dzimšanas. Jāiet bija diezgan tālu, pa Ģertrūdes ielu līdz Valdemāra ielai, šķērsojot Marijas, Krišjāņa Barona un Brīvības ielu, garām Ģertrūdes baznīcai, pāri Baznīcas un Skolas ielai, tad vēl gabaliņu pa Valdemāra ielu. Vēlāk uzzināju, ka māte man slepus sekojusi, lai uzmanītu, vai negadās kāda nelaime – gluži tāpat kā vācu rakstnieks Erichs Kestners raksta par savu māti stāstā „Kad es vēl biju mazs zēns”. Skolā man ne visai patika. Visi prata rakstīt, kā nākas, biju vienīgais, kas vēl rakstīja ar drukātiem burtiem. Skola darbojās ar pārtraukumiem, kā nekā bija kaŗa laiks, turklāt es bieži mēnešiem ilgi slimoju, jo Latvijas klimats nav no labākajiem. Neatceros ne savus toreizējos klasesbiedrus, ne skolotājus. Vasaru pirms vāciešu ienākšanas pavadījām Babītē, nākamā vasarā vecāki noīrēja istabu vasarnīcā Majoros. Jūrmalā varēja īrēt pītus atpūtas krēslus ar jumtiņu, kādus vēl tagad lieto Vācijas plūdmales pilsētās. Nezin kāpēc vīrieši pat pa galveno, Jomas ielu, staigāja pidžamās, vienīgi vakarā pieaugušie

sagērbās smalkās drānās un pastaigājās gar jūras krastu vai ielām. Atceros slaidos, izskatīgos spāņu kaŗavīrus, kuŗi klaiņoja pa Majoru ielām un plūdmali un centās apļidot latvietes, tostarp manu māti. Tēvs mājās bija reti, jo vācieši tai laikā viņu bija norīkojuši darbā labības centrālē, un viņš braukāja pa laukiem, izdalīdams lauksaimniekiem naudu un degvīna kuponus par nodoto labību. Degvīnu toreiz varēja dabūt tikai par kuponiem, un laucinieki savējos bieži nemaz neņēma, bet atstāja tēvam. Lauksaimniekiem izdalāmo naudu tēvs nereti skaitīja mājās, lielu kaudzi izbeŗot uz galda, un es ar naudas zīmēm rotaļājos. Vēlāk tēvs dienēja Latviešu leģiona 15. divīzijā un redzējām viņu vēl retāk. Tēvs piedalījās arī Pirmā pasaules kaŗā, bijis pat uz kuģa „Saratov”.

1944. gada rudenī, kad bija skaidrs, ka vācieši kaŗu zaudējuši un Latvijā atkal ienāks krievu armija, Torņakalna stacijā iekāpām vilcienā, kas devās uz Vīni. Īsi pirms tam, 1944. gada 21. septembrī nodega mana vec-tēva, mātes tēva Teņa Ābelītes dzīvojamā māja Rūjienā, Stacijas ielā 4. Manas mātes Gerdas māte Emma Saar bija igauņiete un mirusi jau agrāk, viņas tēvs Tenis apprecējās otrreiz ar Ilgu Ārgali. Tenis Ābelīte darināja vijoles un ermoņikas. Šiem instrumentiem bijis labs noiets, pasūtīnātāju nav trūcis. Vectēvs ļoti pārdzīvoja, ka bojā aizgāja viņas mūža darbs. Ceru, ka Rūjienā kādam vēl viņa darinātie instrumenti saglabājušies.

Māte stāstīja, ka mēs uz Vīni izbraukuši ar pēdējo vilcienu. Tagad gan visi apgalvo, ka izbraukuši ar pēdējo kuģi, laivu vai vilcienu, it kā citu vilcienu vai kuģu vispār nebūtu bijuši.

Vīnē apmešanos vietu jau iepriekš bija sameklējusi mātes paziņa, rūjēniete Elza Sliece (vēlāk viņa savu uzvārdu mainīja un saucās Lietsi).

Vīnē dzīvoja kāds viņas paziņa, kaŗavīrs, ar kuŗu Elza bija sadraudzējusies un sarakstījās. Šādas tādas visneciešamākās mantas nosūtījām no Rīgas uz viņa ieteikto adresi Johanna Štrausa ielā 36.

Nonākuši Vīnē, bijām gauži pārsteigti. Varēja domāt, nekāda kaŗa nav un nav bijis. Nudien, šķita, ka no elles esam nokļuvuši paradīzē. Veikali bija pilni ar precēm, kafejnīcas atvērtas, tajās varēja dabūt gardas kūkas. Par naudu nebija jābēdā, māte dabūja tēva algu, ko viņai pārskaitīja. No Johanna Štrausa ielas līdz Vīnes centram ir apmēram divi kilometri, mēs uz centru gājām kājām vai braucām ar tramvaju, kur apbrīnojām greznās celtnes, operas namu, mātei patika pasēdēt kafejnīcā tāpat kā smalkajām austrietēm. Rīgā māte bija ieradusi pirms vai pēc operas izrādēm pakavēties Švarca kafejnīcā.

Taču drīz vien jaukā dzīvē beidzās, kaŗš tuvojās arī Austrijai. Ieviesa kartīšu sistēmu un ēdienu kuponus, kuŗus varēja dabūt tikai strādātāji. Māte reģistrējās un dabūja darbu Zīmēna un Halskes (Siemens & Halske)

rūpnīcā, kur viņas uzdevums bija pārbaudīt radiolampīņas. Izbrāķētās viņa nesa mājās, un es tās pētīju. Radiolampīņas krāju vēl tagad, man ir dažas ļoti retas un vērtīgas, kolekcionāru iekārotas.

Amerikāņu un angļu lidmašīnas Vīni sāka bombardēt, cieta daudzas ēkas, taču mūsējā kā par brīnumu palika neskarta. Atskatot trauksmes signālam, visi metās uz mājas pagrabiem, kuŗi bija savstarpēji savienoti.

Uzzinājuši, ka Vīnē drīz vien ienāks krievu armija, bēgām uz Vāciju, vispirms uz Veingartenu, kur Elzai Sliecei arī bija paņinas. Pie viņiem palikt tomēr nevarēja, visi devāmies uz Rāvensburgu, cerot atrast apmešanās vietu tur. Klīdām pa pilsētu, pētījām veikalu skatlogus un piepeši kāds tautietis, izdzirdis, ka runājam latviski, mūs uzrunāja un pastāstīja, ka desmit kilometru attālajā Fronhofā veidojas latviešu apmetne. Devāmies uz turieni un, iebraukuši Fronhofā, taisnā ceļā gājām uz pilsētas valdes namu pie birģermeistera. Fronhofā bēgļu barakās neviens nedzīvoja, latviešiem dzīvojamo platību ierādīja vāciešu lauksaimnieku mājās. Mūsu ģimenei un Elzai Sliecei patvērums atradās pie Feiferiem, kuŗiem bija liela lauku saimniecība – daudz govju, zirgu, cūku. Lopus un zemi kopa saimnieka trīs meitas un divi poļu laukstrādnieki, reizēm piepalīdzēju arī es, lai gan neviens mani nespieda to darīt. Fronhofā atradās franču zōnā, visi bēgļi ciema centrā varēja bez maksas dabūt franču maizi un puslitru vīna dienā, pat bērni.

Nākamā numurā varbūt vēl

Tā 2008. gada augustā izskatījās ēka Vīnē, *Johann Strauss Gasse 36*, kur dzīvojām kara laikā

Meksikas imigrācijas ierēdņiem Latvija vēl ir nepazīstama valsts

Novembra beigās devos uz Meksiku, lai apceļotu pavisam mazu daļiņu no mistiskajām maju piramīdām. Jau iepriekšējos gados. dodoties uz Peru, biju piedzīvojusi, ka lidostas muitas ierēdņi savos datoros nevarēja sameklēt valsti, kuŗas nosaukums ir Latvija. Ierēdņi skrēja pie manis ar visādiem papīriem, atļāva pat skatīties viņu datoros, rādīdami, ka tādas valsts nav, līdz beidzot uz viena no papīriem (nezinu cik tas varētu būt vecs) atradu *Letonia*. Igaunija un Lietuva viņu sarakstā gan bija. Visi bija priecīgi, kad apliecināju, ka *Latvia* un *Letonia* ir viena un tā pati valsts. Par laimi Limas muitas ierēdņi nebija saslīmuši ar „birokratijas drudzi” atšķirībā no Rīgas lidostas muitniekiem, kuŗi, manu Latvijā izdoto pasi ar lielu vērību pētot, bija atraduši, ka tajā trūka (īsti neatceiros) kaut kāds cipars un noturēja mani lidostā veselu nakti (esmu Latvijas pavalstniece).

Gaidīdama savu kārtu pie Meksikas lidostas muitniekiem, sāku jau bažīties, vai tik Latvija būs minēta viņu datoros. Mierināju sevi ar domu, ka nebūšu taču pirmā v Latvijas pavalstniece, kas dodas uz Meksiku.

Diemžēl manas bažas bija pamatotas. Laipnais ierēdnis izmisīgi centās sameklēt valsti Latvija. Ieteicu viņam meklēt *Letonia* vai *Republic of Latvia*, bet nekā. Sākām abi, degunus kopā sabāzuši, viņa datorā meklēt Latviju. Atradu gan Igauniju, gan Lietuvu, gan visas citas jaunvalstis, bet ne Latviju. Rindā stāvētāji aiz manis sāka burkšķēt, un ierēdnis, daudznozīmīgi man acīs skatīdamies, ieteica, ka es varētu būt no Lietuvas. Tūlīt uztvēru viņa mājieni un Meksikā ieceļoju kā Lietuvas pavalstniece. Nezinu, kuŗš un kādas valsts valdības dienests nav izdarījuši savu darbu, bet vai tā ir tikai nejaušība, ka mūsu kaimiņvalstu pavalstniekiem šādu problēmu nav. Ir lieliski, ka Latvijas pavalstniekiem vairs nav nepieciešamas ieceļošanas vīzas lielākajā daļā valstu, bet vai ir par daudz prasīts, lai arī šīs ārvalstis zinātu par mūsu valsts esamību?

Ilze Nagaine

Fotografe Gunta Šķele-Lujāne
piedāvā savus pakalpojumus
kāzās, kristībās, iesvētībās un
citos svinīgos gadījumos
5150 Yarmouth Ave, Apt. 310
Encino, CA 91316
Tel.: 818-996-6447;
kabatas: 818-602-7098
E-pasts: guntaa@gmail.com

Mums zudušie

Rolands Gudrups

dzimis 1920. g. 12. septembrī Saldū; miris 2008. g. 8. novembrī Vitierā, Dienvidkalifornijā

Rolands Gudrups ilgus gadus ar akordeonu spēlēja pavadījumu tautasdeju kopai „Pērkonītis”. 2008. gada 13. novembra priekšpusdienā mēs, daži bijušie deļotāji, radi un draugi pulcējāmies *Rose Hills* kapsētā. Rolandu pēdējā gaitā izvadīja prāvests Dāvis Kaņeps. Parasti jauktu tautību bērēs latviešu dziedāšana nereti skan bēdīgi šķidri, bet šoreiz skanēja itin braši, jo dziesmas bija pazīstamas („Tuvāk pie Dieva kļūt” un „Augšā aiz zvaigznēm”), un arī bija, kas dzied – Dāvis Kaņeps var

labi padziedāt un Ivars Mičulis, Uģis Puķīte, Tāļivaldis Paegle... un vēl daži. Skanēja gluži labi, pat bez pavadījuma.

Mūzika bija Rolanda sirdslieta. Viņš iemācījās arī spēlēt kokli. Ar laiku akordeons kļuva viņam par smagu, un viņš sāka spēlēt klavieres. Viņš rēgulāri mācījās un vingrinājās vairākas stundas dienā. Pat redzei pasliktinoties, viņš vēl spēlēja klavieres.

Kamēr Rolandam vēl bija laba redze, viņš gatavoja

Tautiskā uzveduma dalībnieki 1965. gadā Starptautiskā institūtā Losandželosā. Pirmā rindā no kreisās: Sarma Ozoliņa, Māra Lutere, Dagnija Caune, Dzintra Liepiņa (Švarca), Vineta Ozoliņa, Aija Lejiņa, Ženija Sprūde, Baiba Leimane, Liza Šakare, Anīta Krūkle, deju iestudētāja un mākslinieciskā vadītāja Mirza Lapeniece, Madara Ābele, Liza Amtmane, Helēna Hofmane, teicēja Irēna Daugule, Nora Mičule, teicēja Sarma Lapeniece; otrā rindā: Vents Ābele, Pauls Ozoliņš, Jānis Luters, Ivars Mičulis, Dainis Lazdiņš, Jānis Bērziņš, Jānis Lejnieks, Rolands Gudrups, (nezināms), Atis Lejiņš, Jānis Braukis, Andris Svīkulis, Vitālijs Kursītis, Arnis Abermanis; uz skatuves dziedātāji: Aina Lūse, Velga Krūkle, Velta Svīkule, Velta Šteinberga, Vilma Krisberga, (nezināma), Ilga Lielausē, Alma Gudrupa, Vilma Priede; pēdējā rindā: Silvija Tūbele, (nezināma), Ilona Kalviste, Ilze Ūdre, (kristītais vārds nezināms) Tērauds, Voldemārs Upenieks, Kārlis Priede, Jānis Skadulis, Ādolfs Ābele, Juris Cilnis, Andrejs Kurmiņš

izstrādājumus no ādas („Pērkonīša” albuma vāks ir Rolanda darināts) un sudraba rotas, ko varējām iegādāties gadskārtējos Ziemsvētku tirdziņos Latviešu namā. Ne viens vien šejienes latvietis valkā Rolanda gatavotas rotaslietas.

Rolands bija īsts džentlmenis ar nevainojamu uzvešanos. Nekad neesmu dzirdējusi viņu citus kritizējam vai sakām ko sliktu par citiem. Viņš bija laipns un sirsnīgs, ātri sadraudzējās ar saviem padēļiem Leonu Ūferu un Valteru Bangu (Valtera ģimene par viņu rūpējās beidzamos gados).

Katrs no vecajiem „Pērkonīša” dejotājiem, kuŗi runāja pie Rolanda kapa, uzsvēra, ka, lai gan Rolands bija krietni vecāks par dejotājiem, mēs vienmēr jutām, ka viņš ir viens no mums.

Helēna Hofmane

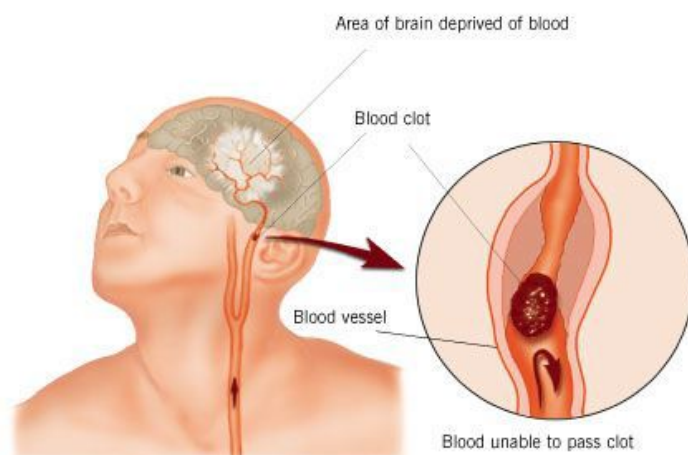

Rolands Gudrups un Ženija Sprūde

Piezīme: „Pērkonīša” 1965. gada fotografijā dažas personas nav identificētas. Lūgums paziņot, ja kāds pazīst un atceras vārdus nenosauktajiem.

Redaktore

STROKE IDENTIFICATION

Blood Clots/Stroke – they now have a fourth indicator, the tongue.

A neurologist says that if he can get to a stroke victim within 3 hours he can totally reverse the effects of a stroke... totally. He said the trick was getting a stroke recognized, diagnosed, and then getting the patient medically cared for within 3 hours, which is tough.

RECOGNIZING A STROKE

Thank God for the sense to remember the '3' steps, STR. Read and learn!

Sometimes symptoms of a stroke are difficult to identify. Unfortunately, the lack of awareness spells disaster. The stroke victim may suffer severe brain damage when people nearby fail to recognize the symptoms of a stroke.

Now doctors say a bystander can recognize a stroke by asking three simple questions:

S *Ask the individual to SMILE.

T *Ask the person to TALK and SPEAK A SIMPLE SENTENCE (Coherently) (i. e. It is sunny out today.)

R *Ask him or her to RAISE BOTH ARMS.

If he or she has trouble with ANY ONE of these tasks, call emergency number **immediately** and describe the symptoms to the dispatcher.

New sign of a stroke – stick out your tongue

Another 'sign' of a stroke is this: Ask the person to 'stick' out his tongue. If the tongue is 'crooked', if it goes to one side or the other, that is also an indication of a stroke.

A cardiologist says if everyone who reads this tell about it to ten people, you can bet that at least one life will be saved.

Pegijas pakalpojumi:
 piedāvāju gatavot cienastu un klāt
 galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās.
 Var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai
 kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram
 sarīkojumam;
 par cenu sazināties ar Pegiju.
 10405 Irene St. # 304
 Los Angeles, CA 90034
 Tālr.: 310-806-046;
 kabatas tālr.: 310-908-6993
 e-pasts: pegijat@inbox.lv
 vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Orange County Plastic Surgery
Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.
 30212 Tomas Suite 275
 Rancho Santa Margarita,
 CA 92688
 Phone: 949-888-9700
www.ocps.com

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā
 Kalifornijā, *Orange County*;
 iespēja nopelnīt 500-700 dol. nedēļā; apmāca tos,
 kuriem šajā darbā nav pieredzes. Lieliska iespēja
 baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt; sīkākas
 ziņas: 949-588-5835 *vai* 949-290-3122
 Kārtīgs darbs un tīrība garantēta!

Galerija Baltic Crossroads
 3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
 Tālr.: 323-664-6216; vai: 818-653-9961
Grāmatas, rotaslietas, audumi, keramikas
izstrādājumi, fotografijas, gleznas, grafikas,
akvareļi, plakāti
 Galerija atvērta katru dienu,
 izņemot pirmdienas

ALAs Latviešu institūts piedāvā šādas grāmatas

Dr. E. Andersons „Latvju enciklopēdija” (1962-
 1990) I, II, III, IV sējums (katrs 25 dol.); pilns piecu
 sējumu komplekts – 150 dol.
 Dr. J. Zusēvičs „Zelta lāpas gaismā” – 20 dol.
 S. Vidbergs „Baigais gads” (grafiku mape) – 15 dol.
 J. Riekstiņš „Patvaļā” (par zemnieku deportācijām)
 – 10 dol.
 V. Bērziņa-Baltiņa „Latviešu valodas vārdnīca” –
 50 dol.
 S. Vidbergs, R. Bērziņš „5 gadi” – 25 dol..
 Dr. A. Gāters „Apceres par 21 trimdas rakstnieku”
 – 25 dol.
 A. Sildegs „Latvju Māksla” nr. 26. – 15 dol.
 A. Sildegs „Latvju Māksla” nr. 23, 24, 25
 – 10 dol. gab.

Grāmatas var pasūtīt, nosūtīt čeku ar norādi
American Latvian Association un nosūtīt

Arvīds Bļodnieks
 19 North Mountain Avenue
 Montclair, NJ 07042
 Tālr.: 973-744-2603
 E-pasts: arvids@lasl.com

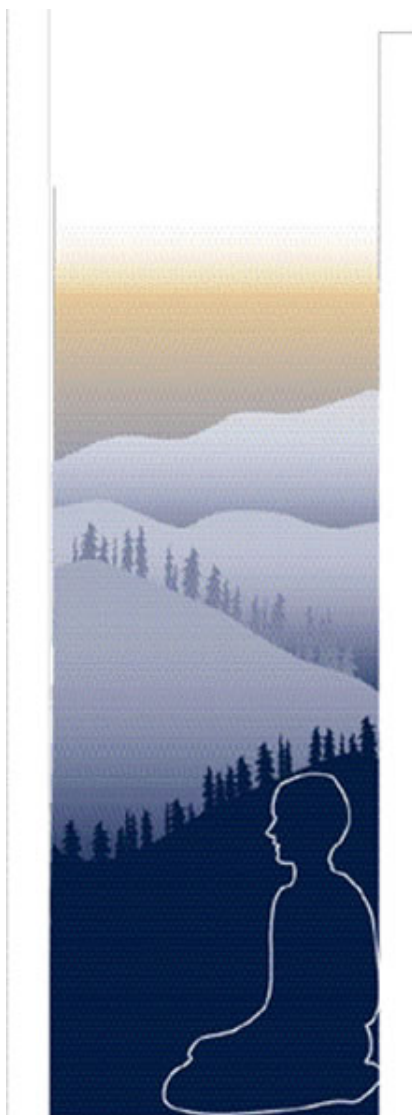
Aicinām ikvienu
Dienvīdkalifornijas
latvieti klūt par

Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes
 iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no
 viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvīdkalifornijas latvieši
 nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu
 sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar
 biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi
 strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko
 izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai
 latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozari vada Marcis Voldiņš, tālr.: 617-
 969-2310; e-pasts: mvoldins@aol.com

Draudzes Ziņas

DRAUDZES AMATPERSONAS

Dr. māc. Dāvis Kaņeps: 1927 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039	(310) 621-9572
Priekšnieks Jānis Lejnieks: 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646	(714) 968-9992
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	(949) 443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs 2009. gada martam

1. martā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – ciešanas laika pirmā svētdiena
aizlūgšim par Nubransvikas un Leikvudas draudzi
(māc. Ieva Pušmucāne) un par Sakaslejas draudzi (māc. Ojārs Freimanis);
pēc dievkalpojuma draudzes gada pilnsapulce
8. martā plkst. 11.00 Kalpaka bataljona un Latvijas leģiona atceres dievkalpojums
aizlūgšim par Norčepingas-Linčepingas draudzi (māc. Dr. Normunds
Kamergrauzis) un par Salas Sv. Jāņa draudzi (māc. Harijs Grigols)
- Ceturtdien, 12. martā plkst. 7.00 vakarā Bībeles stunda Apelsīnu pagastā
pie Ērikas Carter, 25602 Rapid Falls Rd., Laguna Niguel
- Sestdien, 14. martā plkst. 10.30 no rīta Bībeles stunda Ventūras pagastam
pie Irēnes Gnerlich, 19380 Halstead Street, Northridge
15. martā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – ciešanas laika trešā svētdiena
aizlūgšim par Montrealas Trīsvienības draudzi (prāv. emer. Māris Ķirsons)
un par Salaspils draudzi (māc. Sarmīte Fišere)
22. martā plkst. 11.00 dievkalpojums – ciešanas laika ceturrtā svētdiena
aizlūgšim par Minsteres draudzi (prāv. Klāvs Bērziņš)
un par Saldus M. Lutera draudzi (māc. Uldis Gailītis)
29. martā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – ciešanas laika piektā svētdiena
Mineapoles-Sentpolas draudzi (māc. Maija Cepure-Zemmels)
un par Saldus Sv. Jāņa draudzi (māc. Guntis Apriķis)

Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu; – Es esmu Tas Kungs! III Mozus gr. 19,18

Dievkalpojumu statistika

<u>Datums</u>	<u>dievlūdzejī</u>	<u>dievgaldnieki</u>	<u>kollekte</u>	<u>skolas saime</u>	<u>zied./personu</u>
4. janv.	20	13	150.00		7.50
11. janv.	36		349.00	20	9.69
18. janv.	24		240.00	19	10.00
25. janv.	43	31	372.00	23	8.65
1. febr.	33		290.00	16	8.79
8. febr.	45	25	334.00	15	7.42

Mācītāja ievadraksts

Dieva ceļi ir pilnīgi. /Ps 18,31/

Katrs zina, cik bieži jāizvēlas, pa kuŗu ceļu iet vai braukt. Agrāk, kad spēkratos vēl nebija GPS ierīces, varēja izvēlēties divus veidus, kā atrast galapunktu, un vienu mazāk prātīgu. Pirmais – paņemt līdzī ceļu karti (cerams, ka pareizo). Otrs – pietāties un pajautāt kādam vietējam, ja rodas šaubas (īpaši, ja desmit reižu braukts gaŗām tai pašai ceļazīmei). Šīs metodes gan neko negarantē, bet labāk nekā braukt uz labu laimi. Pavisam cita runa ir par cilvēku, kas daudz maz jau nostājies uz Dieva ceļiem. Viens varbūt ir taisnības ceļš. Otrs varbūt tiek dēvēts par grēku nožēlas ceļu. Trešais un ceturtais varbūt ir žēlsirdības un līdzjutības ceļš. Un vēl ir lūgšanas, meditācijas, palīdzības, rūpju un ciešanu ceļi... patiešām – cik liela ir Dieva ceļu dažādība! Katrs cilvēks, kas lūdz, sarunājas, atpūšas, ievēl elpu u. tml. iesaistās ticīgo lūdzēju pulkā, dziļi izjūt šo pilnību.

Džons Banjans sarakstīja grāmatu „Svētceļnieka ceļojums”. Dieva ceļi ir pilnīgi, jo, pa tiem ejot, mūs gaida pārbaudījumi, kavēkļi, kārdinājumi un daudz kas cits, kas var novest svētceļnieku no iecerētā mērķa. Tas, kuŗš iztur un nepadodas, būs kļuvis pilnvērtīgāks – pārvērties. Mēs varam uzskatīt, ka zināmā mērā esam jauna ceļa sākumā. Mūsu dievnams 1927 *Riverside Drive* kalpojīs draudzei jau vairāk nekā 34 gadus. Tas gan ir piliens mūžības jūrā. Dievnams ir jāremontē un, lai to paveiktu, mums būs jābūt vienotiem un mērķtiecīgiem. Mums būs nepieciešama ticība, paļāvība, neatlaidība, cerība un mīlestība. Tie, kuŗi saskatīs iespējamo iznākumu, sapratīs, kādas rūpes būs jāuzņemas, un apjautīs prieku, ko sagādās pabeigtais darbs. Mums šie ceļi šķitīs pilnīgi, jo Dievs ir radošais spēks mūsu dzīvē, un Tas, kas atjauno nogurušā gājēja spēku. Paļausimies uz Viņu, kamēr gatavojamies nākamam ceļa posmam, jo Dievs saviem bērniem dod žēlastību un labu prātu.

Prāvests Dāvis Kaņeps

Pateicības

Sirsnīgi pateicos Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzei un dāmu komitejai par apsveikumu manā 70. dzimūdienā. Esmu arī ļoti pateicīga savai ģimenei, radiem un mīļiem draugiem kuŗi palīdzēja man šo lielo dienu svinēt. Mīļš, mīļš paldies!

Anna Ābele

Sirsnīga pateicība, draudzei, dāmu komitejai un atsevišķiem apsveicējiem, kuŗi apliecināja savu draudzību un labestību man un Ivetai mūsu laulībās. Sevišķi vēlamies pateikties Jānim un Dacei Taubēm, Rīgas Lutera draudzei, māc. Linardam Rozentālam, ērģelniecei Ingūnai Putniņai, mūsu vedējiem Jānim un Gunai Daubēm, Uldim un Sintijai Daubēm (Rīgā). Mēs abi gaidām dienu, kad varēsim rīkot iepazīšanās „atkāzas” draugiem tepat Losandželosā. Mēs pateicamies par jūsu svētīgajām domām un laba vēlējumiem, jaunu dzīves posmu sākot!

Prāvests Dāvis Kaņeps un Iveta Kaņepe

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīļie draudzes locekļi, pateicamies par ziedojumiem un dāvanām 2008. gadā.
Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2009. gadu.

Draudzes nodevas.....\$250.00
Pensionāriem (kuŗi nevar atļauties pilnas nodevas)..... \$125.00
Studentiem.....\$ 60.00

Lūzdu norādīt:

_____ draudzes nodevas par 2009. gadu

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzam aizpildīt un kopā ar čekū, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt draudzes kasierei:

Tamāra Rūse
31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Ziemsvētku ziedojumi

A. Ābele \$200, D. Ābele \$100, R. Ābele \$25, A. Andersons \$100, Anonims \$25, A. & J. Avots \$100, V. Baldwin \$10, M. Balodis \$25, E. Bastjānis \$30, P. & A. Berkolds \$25, D. Bīriņš \$50, J. & D. Bitītis \$20, H. & E. Braukis \$100, A. & I. Briška \$1000, A. Čakstiņš \$30, E. Carter \$50, J. & A. Circenis \$100, J. & V. Dambītis \$100, R & R Daņilovs \$20, R & R Dexter \$200, R. & L. Diguilio \$100, E. Dumpis \$50, T & Z Dumpis \$200, C. Freiberg \$100, P. & D. Freimanis \$100, R. Gernatovskis \$100, L. Gonia \$200, A. & H. Hofmanis \$25, I. Jankovskis \$25, E. & S. Jēkabsons \$30, K. & K. Kalējs \$25, V. Keris \$10, V. Kerliņš \$300, J. & S. Kivuls \$100, J. & O. Kļaviņš \$750, G. & G. Kuškēvics \$200, J. & V. Lācis \$100, M. Lasmanis \$200, K. Laurs \$50, A & A Lejnīeks \$200, H. Līcis \$20, T. Lilienšteins \$10, G. & L. Lin-

de \$150, K. Linde \$75, M. Madison \$50, P. & B. Maldutis \$40, B. Mayer \$50, C & C McAuliffe \$25, M. McPartland \$50, N. Mičuls \$25, V. Miška \$50, A. Murphy \$50, T. & M. Paegle \$1,000, V. & D. Pavlovskis \$200, O. Pencis \$100, R. Pētersons \$10, L. Pommers \$50, K. & V. Purmalis \$40, P. & S. Purmalis \$50, E. Rimša \$20, A. & A. Ritmanis \$30, J. & L. Rosentāls \$500, E. & T. Rūsis \$200, G. & B. Schultz \$100, P. & V. Simsons \$25, N. & L. Svikss \$50, J. & D. Taube \$100, A. Teteris \$25, I. Tīsiņš \$20, A. & S. Tolks \$50, A. & C. Treide \$50, A & D Tūbelis, O. & C. Tūbelis \$1000, S. Upenieks \$100, A. & I. Vallis \$25, A. Veiss \$35, R. & E. Virza \$50, F. & M. Wolf \$200, V. Žagars \$100, V. & D. Zaķis \$50

Sirsnīgā pateicībā, Draudzes padome

Dzimumdienas aprīlī

	1. Liene Zemjānis	
	6. Sandra Tolks	
	10. Annija Teteris	
	11. Dzintra Švarcs	
	13. Pegija Taube	
	15. Tāivaldis Dumpis	
	18. Anita Circene, Aira Veiss	
	20. Miķelis Cilnis, Ella McAuliffe	
	21. Sarma Zemjānis	
	26. Jānis Janavs	
	27. Aleksandrs Berkolds,
Gunārs Krūmiņš	
	28. Andrejs Zinbergs	
	29. Velta Nichols, Rita Pētersone
Valdis Pavlovskis	
	30. Alfrēds Raisters	

DRAUDZES SAIMNIECĪBA UN NORISES

Pankūku brokastis

Ja Tev dots, Tev jādod tālāk...

Šogad LELBAs palīdzības nozare lūdza finansiālu atbalstu 31 gadu vecajam Gatim Priedolam, kas dzīvo Latvijā un ir paralizēts. Draudze nolēma palīdzēt, 25. janvārī rīkojot pankūku brokastis. Vispirms draudzes sekretāre Daina Ābele apsveica mācītāju, kas 10. janvārī Latvijā salaulājās ar Ivetu Reķi. Mielojāmie ar gardajām pankūkām un skatījāmie laulību fotografijas. Apmeklētāji saziedoja 700 dolaru, un dāmu komiteja šo summu noapaļoja uz 1000 dolariem. Irēna Gnerliha ziedoja 1000 dolaru Zemas Kļaviņas vārdā. Kopā ziedoti 2000 dolaru. Skaista dāvana! Paldies visiem, kuŗi palīdzēja šīs brokastis sarīkot. Sirsnīgi pateicamies Lieni Lindei, Jānim Taubem vecākajam, Dainai Ābelei, Annai Ābelei, Ilzei Mateusai, Birutai Šulcei, Maijai Paeglei un Sandrai Tolkai. Varam būt gandarīti, ka esam saņēmo devuši tālāk.

Tamāra Rūse

Ziedojumi V. Leimanes piemiņai draudzes vajadzībām: A. Vītolīņš & L. Gonja: Kopā \$200

Ziedojumi māsu draudzēm

A. Blūmentāls \$250, D. Bīriņš \$120, J. & D. Janavs \$25, G. Krūmiņš \$50, T. & M. Paegle \$100, A. & E. Pētersons, O. & C. Tūbelis.

Īssziņas un pateicības dažos teikumos

- Iesvētāmo ģimenēm Tolkiem, Matsoniem un Kārklīņiem sirsnīga pateicība par palīdzību, rīkojot kafijas galdu pēc dievkalpojumiem!
- Pateicamies Viktoram Kerliņam, kuŗa gadskārtējais ziedojums sedza Ziemsvētku ziedu iepirkumu. Pie altāra atkal bija ziedu kalns – rota, kas patīkama acij un priecē sirdi!
- Zvanniķu māju bērniem – uz kontu Klīvlādes kreditsabiedrībā tika nosūtīts \$220 no 2008. gada saziēdotās naudas.
- Paldies visiem, kuŗi nopirka Adventa koncerta mūzikas tvartus. Draudzei saziedoja \$195. (Paldies Edvīnam Rūsim, kas tvartu producēja un pavairoja. Paldies Dainai Ābelei, ziedojot 100 dolaru draudzei desmit eksemplāru māc. Eduarda Putniņa grāmatiņas „Tevi es piesaucu!” (otrais iespiedums) iegādei, ko varēs nopirkt par \$10.

**Ziedus altārim lūdzu pieteikt, zvanot vai rakstot
Birutai Šulcai, tālr.: 626 443-8464.
e-pasts: birutaschultz@earthlink.net.**

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps
1927 Riverside Drive Los Angeles,
CA 90039; Tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

**21. martā plkst. 12.00 dievkalpojums;
pēc dievk. kafijas galds;
draudzes pilnsapulce**

Draudzes priekšnieks Jānis Legzdiņš
2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123
Tālr.: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

Kasiere Antra Priede-Bergere
e-pasts: antrapriede@pol.net

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

1335 Santa Barbara St.. San Diego CA 92107
www.sandiegodraudze.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura